

JUMALUUS SELITETTYNÄ

Kiitos, veli Carlson. Ja tervehdys kaikille teille veljille ja sisarille Herrassa. Se on...Minä vain joskus tunnen vähän haluttomuutta nousta tänne ylös, kun kuuntelen sellaisia hienoja todistuksia, ja niin edelleen, niin kuin olen tehnyt tänä aamuna. Ja, sitten, saman maan kansalaisena kärsimyksessä ja vainossa, jonka meidän baptistiveljemme ja -sisaremme ovat kestäneet; ollen aikaisemmin baptisti, itse, Missionary Baptist ja—ja tietäen, mitä se merkitsee, kun teidän väkenne. . .

² Minulla oli sama asia. Minun oma väkeni ajoi minut ulos, ja he ajattelivat, että he lähettäisivät minut pois, koska olin tullut hulluksi. Ja minä huomasin, ja olen tavallisesti sanonut sen vähän epäsuoralla tavalla: “Jos minä olen hullu, niin antakaa minun vain olla; sillä minä olen onnellisempi tällä tavalla kuin ollessani oikeassa mielentilassa.” Niinpä tämä on sellainen oma pieni filosofiani, josta minä pidän kiinni. Ja—ja minä olen todella nauttinut tästä—tästä ajasta ollessani tällainen.

³ Ja tämä pieni Kristuksen Kirkon veli täällä, niin kuin me tavallisesti viittaamme siihen, tai Campbellilainen. Ja minä muistan, kuinka he olivat todella kovia hyökkääjiä kokouksia vastaan, kun me olimme vasta alkaneet. Mutta, tiedättekö, meillä oli erään kerran eräs mies, nimeltään Paavali, joka kerran oli samanlainen, ja hänestä tuli yksi meistä. Niinpä minä uskon, että se, mitä he yleensä katsovat, on se elämä, jota te elätte. Tiedättehän, on parempi elää minulle saarna, kuin saarnata se minulle, milloin tahansa.

⁴ Jokin aika sitten, eräs suuri saarnaaja, hieno täyden Evankeliumin mies; te kaikki—kaikki tunnette hänet, oletan. Se oli Rev. Booth-Clibborn; hän saarnaa evankeliumia seitsemällä eri kielellä. Hän on oikein terävä-älyinen. Ja minä...Hän on älyllinen jättiläinen. Ja me kuljimme kerran yhdessä, ja hän ja veli Moore ja minä, ja me keskustelimme jostakin. Ja minulla oli päinvastainen mielipide kuin hänellä, ja hän katsahti minuun. Hän sanoi: “Sinä et yksinkertaisesti tunne Raamattuasi.” Tehän tiedätte, kuinka veli Booth osaa sanoa sen.

⁵ Minä sanoin: “Se on totta, veli Booth, mutta minä tunnen Tekijän oikein hyvin.” Joten, joten minä—minä haluan...Tiedättehän, se ei ole, että Hänen Sanansa tunteminen on Elämä, vaan: “Tuntea Hänet on Elämä.” Niin se on. Ymmärrättekö? Vaikken tuntisi Hänen Sanaansa; jos minä vain tuntisin Hänet! Ja se on varmasti Totuus.

⁶ Olin, tänä aamuna, kättelemässä tätä hienoa saarnaajajoukkoa täällä. Ja istuutuessani tänne, siinä oli tämä. . . En halua tehdä ketään kenenkään silmätikuksi. Mutta tämä värillinen mies tuli sisään, veli, istuutui sinne. Minä sanoin sihteerilleni täällä: “Siinä on todellinen kristitty.”

⁷ Hän muistutti niin paljon erästä Vanhin Smithiä, joka kuului Church of God in Christ’iin, uskoakseni. Minulla oli tapana saarnata heille siellä niin paljon, ja—ja minä voin vieläkin melkein nähdä hänet. Hän näytti jollain tavoin tältä veljeltä täällä, mutta hänellä vain oli vähän harmahtavat viikset. Minulla oli tapana tulla sisään takaovesta, enkä koskaan unohda sitä ilmausta, jota tuolla miehellä oli tapana käyttää; katsoin ylös, ja kaikki pyhät olivat laulamassa, tiedättehän. Ja siellä oli eräs pieni tyttö, joka asui siinä seuraavassa kadunkulmassa. Minun mielilauluni oli *Korottakaa Häntä*. Ja he kaikki taputtivat käsiään, helluntailaiseen tapaan, tiedättehän: *Korottakaa Häntä*. He rakastivat minua ja minä rakastin heitä. Ja kun me tulimme sisään. . . Hänellä oli tapana istua siellä, päänsä *tällä* tavalla, pöydän takana, ja vain katsella heitä, tiedättehän. Ja hän sanoi: “Tule sisään, vanhin. Lepuuta hattuasi. Lepuuta hattuasi.”

⁸ Veli täällä; ja minä sain tietää, silloin, että yksi minun suosikeistani evankeliumin laulajana, on hänen vaimonsa. Ja minä olen vihjannut niin hyvin kuin osaan, saadakseni hänet laulamaan. Ja, sitten, hän pyysi, ettei häntä kutsuttaisi laulamaan, ja minä tiedän, mitä se merkitsee. Mutta minä aion henkilökohtaisesti kutsua hänet, jos hän voi, että hän tulisi ja laulaisi.

⁹ Niin, etkö sinä olekin se sisar, joka lauloi—lauloi tuon: *Laiva Ohoi*, eräänä aamuna siellä Kristittyjen Liikemiesten luona, nyt? [Sisar sanoo: “Kyllä vaan. Kyllä.”—Toim.] Toivon vaimoni pääsevän tänne tällä viikolla, ja haluan hänen kuulevan sinua, koska olen kehnunut sinua niin paljon. Ja jos te ette saa sitä nauhalle, me tulemme selvittämään sen. Minä rakastan tuota hyvää laulamista.

¹⁰ Ja, minulla oli tapana sanoa ihmisille, etten minä—minä koskaan ole osannut laulaa. Voi, minä olen miljoonan mailin päässä siitä. Mutta minä sanoin: “Jos te joskus tulette Taivaaseen ja elätte omassa suuressa palatsissanne, tiedättehän, Siellä ylhäällä,” minä sanoin, “niin siellä alhaalla mäen juurella, siellä metsän kätöksässä, on pieni maja. Se on oleva minun. Ja jonakin aamuna tullessanne verannalle, ja te kuulette jonkun seisovan siellä, laulaen: ‘Ihmeellinen armo! Kuinka suloinen on sointusi, kun minun kurjan pelastit!’ Te sanotte: ‘Ylistys Jumalalle! Vanha veli Branham on lopultakin päässyt perille.’” Minä olen siellä kuunnellen, koettaen laulaa.

¹¹ Kristityille veljilleni, ja... Uskon, että yksi veli esitteli hänet meille, tänä aamuna, buddhalaisena pappina, täällä. Tervehdys sinulle, rakas ystäväni. Minä olen ollut paljon tekemisissä, en kovin paljon, mutta buddhalaisten kanssa kuitenkin; ja erikoisesti Kanadassa, kiinalaisten parissa, ja olen todennut heidät hyvin rakkaudellisiksi ja lempeiksi.

¹² Muistan, kuinka eräs pieni buddhalainen mies sieltä Budhan temppelistä, tuli Winnipegin kokoukseen, ja hän oli sokea. He ovat hyvin pieniä, mukavia ihmisiä, ja he todella uskoivat, että Jumala oli parantaja. Rukoillessani hänen puolestaan, kun hän yhä uudestaan toisti sitä, kuinka hän rakasti Jumalaa, ja aivan yhtäkkiä hänen silmänsä avautuivat... Ja se oli niin ihmeellinen asia. No niin, me—me arvostamme jokaista ihmistä ja jokaista henkilöä.

¹³ No niin, minulla ei ole ollut aikaisemmin tätä tilaisuutta Chicagossa, koettaa puhua... Enkä minä yritä saarnata jotakin määrättyä sanomaa, koska saarnaajat täällä ovat niin paljon kyvykkäämpiä kuin minä, tuomaan sanoman. Mutta, ja loppujen lopuksi, te ette ole täällä kuullaksenne jotain sanomaa. Mutta minä ajattelin, että tämä voisi olla mitä loistavin hetki tavata Chicagon saarnaajat, tältä alueelta täällä, ja tutustua heihin paremmin, jotta me tuntisimme paremmin toisemme. Ja minä todella kiitan Herraa tästä tilaisuudesta. Koska, minä olen monta kertaa tullut tähän kaupunkiin, yhden seurakunnan kannattamana, ja Kristittyjen Liikemiesten kannattamana; eikä minulla sen vuoksi ole ollut tilaisuutta ilmaista itseäni veljien yhdistykselle.

¹⁴ Ja—ja sitten minä ajattelin, että on niin paljon kaikenlaista, joka aina seuraa tämänkaltaista palvelustehtävää, oikeata ja väärää, hyvää ja huonoa, kunnes jonkun on joskus helppo saada siitä väärä vaikutelma. Ja minä haluan käyttää nämä muutamat seuraavat minuutit yrittääkseni selittää ja—ja tehdäkseni sen selväksi veljilleni, niin selväksi kuin vain osaan tehdä sen.

¹⁵ Ja minä—minä olen riittämätön ja kykenemätön puhumaan niin, että se ehkä näyttäisi järkevältä koulutetun miehen silmissä. Minulla ei ole koulutusta, ja minulta puuttuu se. Mutta minä olin... rakastan Herraa. Ja Herra antoi minulle, ehkä, toisen tavan voittaa sieluja, jumalallisen lahjan kautta, että se täyttäisi sen aukon, mitä vanhempani eivät kyenneet antamaan minulle, koulutuksen. Kotini oli köyhä, ja perheessä oli kymmenen lasta, ja sairas isä, eikä minulla ollut mahdollisuutta saada koulutusta. Niinpä sitten, mutta, syntyessäni tapahtui jotakin, joka oli kokemus Jumalan kanssa, äidilleni ja isälleni. Ja te olette lukeneet kertomukseni. Ja, sen avulla, minä koetan tehdä osani, teidän kanssanne, veljet, vetääkseni syntisiä Kristuksen tykö. Ja nyt minä... .

¹⁶ Minä en ole taikauskoinen. Mutta aina ennen kuin avaan Sanan, minä haluan puhua hieman sen Kirjoittajalle. Ja voisimmeko jälleen hetkeksi kumartaa päämme.

¹⁷ Rakas Isämme, Sinä olet Jumalamme, ja me lähestymme Sinua Evankeliumin tähden. Minä olen täällä Sinun lastesi edessä, Sinun pastoreittesi, ja veljien, joilla on yhtä kallis usko. Ja kuinka se kiihoittaakaan sydäntäni, kun kuuntelen näitä miehiä, joita on ymmärretty väärin, ja lähetetty laitoksiin, Jumalan valtakunnan vuoksi; nähdä, kuinka Sinä kutsut lapsiasi viimeisinä päivinä.

¹⁸ Ja me totisesti uskomme, Isä, että me elämme kilpajuoksun loppuvaiheissa. Kuten profeetta sanoi: "Ehtoolla on oleva valoisaa." Ja me uskomme tänään, että me olemme tämän suuren Evankeliumin Valon lähettejä, jonka Sinä armostasi olet sallinut meidän kuljettaa maan ääriin, minne tämä herätys on mennyt.

¹⁹ Ja minä rukoilen, Isä, koko sydämeistäni, että Sinä suot minun tuoda julki veljilleni, tänä aamuna, vaikuttimen ja päämäärän elämässäni Sinua kohtaan, että he voisivat ymmärtää. Suo se, että meillä voisi olla täydellinen rakkaus, ja yhteys ja yhteistyö kaikessa Evankeliumin työssä. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen nimessä, Hänen, joka rukoili, että me olisimme yhtä, niin kuin Hän ja Isä olivat yksi. Uskoen sen, että "Tästä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, kun teillä on keskinäinen rakkaus." Aamen.

²⁰ Nyt vain...Ja minä toivon ja luotan siihen, että en pitkästyttä teitä tällä, veljet ja sisaret. Mutta minä haluan ilmaista itseni teille niin, että teidän ei tarvitse kuunnella sitä, mitä joku toinen on sanonut. Ja minä olen selvittänyt tätä, monta kertaa, toisissa saarnaajakokouksissa, mutta tämä on ensimmäinen kertani Chicagon ryhmälle, ja haluan tehdä itseni todella hyvin tunnetuksi, sen, mitä yritän tehdä."

²¹ Täältä siunatusta vanhasta Evankeliumista, Apostolien tekojen 26. luvusta, me luemme:

Sentähden, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä:

²² Tämä on tietenkin Paavali, joka puhuu. Johon me kaikki, saarnaajina, haluamme viitata, koska hän...Me, yksimielisesti, uskomme, että hän oli Pakanaseurakunnan apostoli, että Jumala oli kutsunut Hänet olemaan todistaja pakanoille. Ja hänen palvelustehtävänsä oli asetettu kyseenalaiseksi.

²³ Ja yleensä, kun mitä tahansa epätavallista nousee esiin, se asetetaan epäilyksen alaiseksi. Se on, ja mielestäni se on vain oikein; sitä tulee epäillä. Ja uskon, että pastorit ovat joskus epäluuloisia niiden asioiden suhteen, joita he kuulevat, ja

mielestäni heillä on oikeus olla sitä. Sillä, jos minä ymmärrän oikein käännöksen sanasta *pastori*, niin se tarkoittaa "paimenta." Ja, senvuoksi, hän on ruokkija, tai paimen, tuolle miesten ja naisten joukolle, jonka valvojaksi Pyhä Henki on hänet asettanut. Ja hänellä on oikeus tietää, millaista ruokaa hänen lampaansa saavat, ja mistä se tulee. Minä uskon, että hänellä on oikeus siihen.

²⁴ Ja jos pastori, tai ihmiset joskus, näyttävät olevan yksinkertaisesti hieman epäluuloisia, se ei, koskaan, sen ei tulisi häiritä ketään. Sen tulisi vain saada heidät sydämessään kunnioittamaan tuota miestä sen—sen asenteen vuoksi, että hän epäilee sitä. Ja, loppujen lopuksi, jos te ette ole varmat siitä, että olette menossa oikeaan suuntaan, niin kuinka te koskaan voisitte vaeltaa uskossa?

²⁵ Jos te ajattelette mielessänne... No niin, tämä näyttää psykologialta; mitä se luultavasti on, ja onkin, mutta ei siinä mitään. Mutta jos te todellakin, sydämeštänne, ajattelisitte, ettette koskaan nousisi ylös pöydästä, te ette ehkä tekisikään sitä. Näettehän? Teidän täytyy... Se on vain niin yksinkertaista.

²⁶ Teidän täytyy uskoa. Teillä täytyy olla usko. Teillä täytyy olla luottamus. Ja kuinka te voisitte luottaa johonkin, jos te—jos te ette edes tiedä, minne olette menossa? Kuinka minä voisin ajaa hengenvaarallisella nopeudella tiellä, jota pitkin minä en ole koskaan ajanut, ja kaikista mutkista, kun en tiedä, mitä seuraavan mutkan takana on? Teidän täytyy nähdä, minne te olette menossa, tai te ette tiedä, kuinka vaeltaa. Ja niin tulisi olla jokaisen suhteen. Ja sitten kun te osaatte, te näette sen, se on paljastettu teille, ja te tiedätte, minne te olette menossa, silloin ei mikään voi pysäyttää teitä."

²⁷ Ja sitä, uskoakseni, Paavali, sitä hän koetti kertoa Agrippalle täällä. Että, hän—hän kertoi heille, että: "Kerran minä olin yksi teistä."

²⁸ Ja oletan, ehkä, että jos—jos tämä baptistiveli menisi tänä aamuna Baptistikirkkoon, hän ja hänen vaimonsa, se olisi luultavasti heidän todistuksensa. "Minä—minä olin kerran yksi teistä."

²⁹ Tai, Kristuksen Kirkon, tai tämä Campbelliitti-veli tässä, jos hän menisi väkensä tykö. Uskon, että sitä kutsutaan paremmalla nimellä; Kristuksen Opetuslapset, siksi he kutsuvat sitä, mutta todellisuudessa he seisovat Alexander Campbellin opin takana. Ja sitten Kristuksen Kirkko vetäytyi teistä pois musiikin vuoksi. Se on totta, eikö vain? Ja jos hän voisi mennä takaisin heidän luokseen, hän sanoisi: "Minä olin kerran yksi teistä."

³⁰ Ja Paavali menee takaisin sinne kuningas Agrippan, ja Festuksen eteen, ja hän sanoi: "Minä olin kerran yksi teistä."

Minä olin fariseus fariseusten joukossa.” Hän oli kasvanut Gamalielin, tuon suuren opettajan johdolla, ja hän tunsikaikki heidän sääntönsä ja määräyksensä, ja tarkalleen, mitä he uskoivat, ja mitä he eivät uskoneet. Ja hän sanoi: ”Minä jopa vainosin Jumalan Seurakuntaa kuolemaan asti.” Näettekö? Hän sanoi: ”Juuri sitä asiaa, josta minua nyt kuulustellaan, sen vainooja minä olin.”

³¹ Ja minä olen aina ajatellut, että Stefanuksen kuoleman on täytynyt vaikuttaa Paavaliin, koska hän näki silloin tuon kirkastuneen ilmeen Stefanuksen kasvoilla. Kun tämä katsoi ylös, noiden kivilohkareiden iskiessä hänet kuoliaaksi, ja hän sanoi: ”Minä näen Jeesuksen seisomassa Jumalan oikealla kädellä.” Ja te tiedätte, että te voitte tappaa sanansaattajan, mutta te ette voi koskaan tappaa hänen sanomaansa. Se on Totuus. Ja tuo sanoma, vaikka Stefanus olikin mennyt ollakseen Jeesuksen kanssa, kuitenkin, hänen sanomansa jäi kytämään, koska Paavali jatkuvasti puhui siitä, ja kuinka hän on heistä ”vähäisin,” eikä ollut arvollinen siihen, että häntä kutsuttiin yhdeksi heistä, koska oli todistanut ja—ja antanut suostumuksensa tämän jumalisen henkilön surmaamiseen.

³² Ja senvuoksi, Paavali, niin kuin kaikkien ihmisten, toisten edessä, tulisi tehdä, Paavali puhuu kokemuksestaan alusta aina siihen asti, mitä hän oli; ja sitten hän perustaa sen Kirjoituksille, osoittaakseen, että se, mitä hän oli tekemässä, oli Kirjoitusten mukaista. Vaikka se olikin vastoin heidän uskomustaan, hän kuitenkin osoitti heille, että se oli Kirjoitusten mukaista.

³³ Sen vuoksi, olen sitä mieltä, että me... Mikä tahansa, niin kuin olen usein sanonut, veljet, te, jotka olette olleet kokouksissa, että, jos minun koskaan havaitaan puhuvan asioita, jotka eivät ole raamatullisia, niin ajattelen, että on todellista, että...tai kenen tahansa veljen, silloin meidän tulisi mennä toistemme tykö ja sanoa: ”Sitä ei löydy Raamatusta”, näettehän. Jos se on Raamatussa, teillä voi olla siitä erilainen tulkinta, mutta, kyse on, jos se on Kirjoituksissa, hyvä on.

³⁴ No niin, Paavali oli antamassa omaa tulkintaansa siitä, mitä profeetta sanoi, ja mitä Mooses oli sanonut tulevan tapahtumaan. Ja hän kohtasi Jeesuksen tiellä, näyssä. Ja tämä Jeesus puhui hänelle.

³⁵ Minkä, sen ei olisi pitänyt olla vaikea asia noille juutalaisille, kun hän sanoi: ”Korkea-arvoisin Festus,” ja—ja niin edelleen, että ”olisiko sinusta outoa, että Jumala herättäisi kuolleet?” Näettekö? ”Sillä jos sinä tiedät, mitä Jumala oli ennen, Kirjoitusten mukaan, niin varmasti sinä tiedät, että Hän kykenee herättämään kuolleet.”

³⁶ Ja sitten hän sanoi, hän kertoi heille sen kokemuksensa matkalla Damaskoon, sen, mitä oli tapahtunut, tehdäkseen heille tiettäväksi, että tämä Jeesus, josta—josta he aiheuttivat sellaisen hälinän, kun hän saarnasi Sitä, oli sama Jumala, jota he olivat palvelleet koko ajan. Koska, Hän oli heidän kanssaan erämaassa, Se, joka johti heitä, ollen tuo Valo; Tuli, Tulipatsas, joka johti heitä. Ja Hän ilmestyi Paavalille samana olentona, jälleen Valona, joka sokaisi hänet. Ja hän kysyi: “Kuka Sinä olet, Herra?”

³⁷ Ja Hän sanoi: “Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.”

³⁸ Ja hän koetti selittää heille, mitä se oli, ja—ja hän yritti opettaa heille sitä, että se, mitä hän esitti ihmisille, että se oli, että: “Jeesus Kristus oli Messias, ja että Hän oli kuollut, ja Jumala oli herättänyt Hänet kuolleista.” Ja että se oli Kirjoitusten mukaista. “Ja että Hän oli nyt noussut ylös Korkeuteen, Isän Jumalan tykö,” ja että—että hän oli Hänen ylösnousemuksensa todistaja. Ja, että, nämä ihmeet ja merkit, ja ihmetteot, jotka olivat outoja ihmisille, eivät olleet mitään uutta todelliselle, raamatulliselle uskovalle, koska Raamattu oli puhunut niistä.

³⁹ Katsokaa taaksepäin profeettoihin, kuinka profetoitiin, mitä tapahtuisi Messiaan tulemuksessa, ja mitä Hän tulisi tekemään: “Rampa hyppii kuin peura,” Jesaja 35:ssä ja eri Kirjoituksissa, joihin hän on voinut viitata. Meillä ei ole sitä kirjoitettuna tänne, mutta ehkäpä hän palasi taaksepäin ja viittasi siihen lyhyessä puheessaan noiden kuninkaiden edessä; koska, he eivät ehkä olisi olleet niin kärsivällisiä hänen kanssaan, kuin te olette minun kanssani. Niin, ja sitten hän—hän oli selittämässä sitä, ja koettaen kertoa heille, että juuri se Jumala, jota he palvelivat . . .

⁴⁰ Ja sitten, jälleen, hän sanoi: “Sitä tietä vaeltaen, jota kutsutaan *harhaopiksi*,” se on: “hullutukseksi,” näettehän. “Sitä tietä vaeltaen, jota he harhaopiksi kutsuvat, minä palvelen sitä Jumalaa, jota te palvelette.” Katsokaahan: “Tavalla, jota kutsutaan harhaopiksi.”

⁴¹ Minä olen varma siitä, että tänä päivänä, jos me seisoisimme niiden seurakuntien kanssa, joihin me kuuluimme, kuten presbyteerit, katoliset, baptistit, ja muut, me voisimme antaa saman todistuksen noille ihmisille, jotka sanoivat, esimerkiksi, haluavansa panna tämän veljen psykopaattien hoitolaitokseen, tai johonkin sellaiseen. “Sitä tietä vaeltaen, jota he harhaopiksi sanovat, sillä tavalla minä palvon isiemme Jumalaa.”

⁴² Ja millainen valtava todistus se olikaan Agrippan edessä, että kesken hänen puheensa, Agrippa jopa huudahti, ja sanoi: “Paavali, Saulus, sinä melkein taivutat minut kristityksi.”

Katsokaa, kuinka hän toi Kirjoitukset esiin niin selvästi, vaikka se oli vastoin hänen omaa synagoogaansa. Mutta Kirjoitukset olivat niin täydellisen selviä, että hän sanoi: “Sinä melkein taivutat minut tulemaan kaltaiseksesi.”

⁴³ Paavali sanoi: “Minä toivoisin, että sinä olisit, täysin sellainen, paitsi etten minä halua, että sinä olisit näissä kahleissa, joissa minä olen, ymmärräthän,” mutta olla sellainen uskovainen, kuin hän oli. Toisin sanoen, jos minä... “Toivoisin Jumalalta, että sinä näkisit tämän ilmestyksen, kuten—kuten minä näen sen.” Toisin sanoen: “Minä—minä toivon, että sinä näkisit sen.” Ymmärrätkö? “Minä todella toivon, että sinä näkisit sen.”

⁴⁴ Kun Festus, uskoakseni, oli sanonut hänelle, että hän oli “opiskellut liian paljon,” että hän oli “poissa järjiltään.” Mutta Paavali teki hänelle tiettäväksi, että hän—ettei hän ollut; vaan että hän—hän tiesi, missä seiso.

⁴⁵ Ja minä haluaisin sanoa tämän, tänä aamuna, veljet. Minä toivon todella, että voisin... En verratakseni itseäni Paavalin elämään, vaan voidakseni puhua hieman perustavaa laatua olevista asioista. Koska, täällä on monia muita, jotka ehkä tulevat puhumaan tänä aamuna, mutta halusin käyttää tätä tilaisuutta sanoakseni tämän. Sitten toivon, että jokainen eri seurakunta, joissa kuulin teidän käyvän, Bethel Temppele, Riippumattomat, Assemblies of God, ja muut... Minä toivoisin, että te kaikki voisitte nähdä sen, mitä minä näen; että te voisitte. Toivoisin, että teillä olisi sama näky, joka minulla on, silloin teillä olisi parempi ymmärrys tästä palvelustehtävästä.

⁴⁶ Kun jätin baptistikirkon, tullakseni helluntaihin; ja tri Roy E. Davis, joka oli vihkinyt minut papiksi Missionary Baptist-kirkkoon, sanoi minulle, että olin nähnyt painajaisen, kun Herran näky tuli ja—ja puhui minulle. Ja—ja te tiedätte, mitä parantaminen oli silloin, se oli aallonpohjassa.

⁴⁷ Enkä—enkä minä tiennyt mitään helluntailaisista. Minä olin kuullut, että he olivat joukko pyhiä kieriskelijöitä, jotka makasivat lattialla kuolaten kuin mielipuolet koirat, ja heitä täytyi viuhkoa, että he olisivat vironneet, ja kaikkea sellaista. Siinä oli kaikki, mitä tiesin helluntailaisista.

Hän kysyi: “Kenen sinä luulet kuuntelevan itseäsi?”

⁴⁸ Minä sanoin: “Jos Jumala lähettää minut, niin siellä on jokin paikka ja joku, jonka tykö Hän lähettää minut.” Se on totta. Näettekö? Sitten minä sanoin: “Tohtori Davis,” minä sanoin: “Hän oli aivan yhtä todellinen; minä seisoin ja katselin Häntä,” minä sanoin. He kertoivat minulle, että nämä näyt... .

⁴⁹ Minä uskon suuresti siihen, veljet, että—että lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumusta. Minä—minä uskon sen. Te

olette syntyneet, ettekä voi olla jotakin, mitä te ette ole. Ja milloin tahansa te yritätte tehdä itsestänne jotain, mitä ette ole, te vain astutte tekopyhän ihmisen rooliin. Ja sallikoon Jumala minun ennemmin kuolla, kuin että olisin tekopyhä, näettehän. Antakaa minun vain olla se, mikä minä olen, ja sitten tehdä se selväksi ja kirikkaaksi. Ja—ja, sitten, antakaa—antakaa minun olla sillä tavalla, niin jokainen tietää sen. Silloin tekin tiedätte aivan tarkalleen.

⁵⁰ Ja niinpä sitten, kuten tiedätte, minä en saanut kovin paljon koulutusta, kuten sanoin. Joten...teologiassani, minä olen huonoin mahdollinen. Ja arvelen teidän tietävän sen, näettehän. Ja saarnaajana, voin tuskin edes kutsua itseäni sellaiseksi, koska en ole saanut koulutusta, enkä tunne sanoja ja niin edelleen. Mutta sen vähän, mitä minulla on...Herran Jeesuksen tuntemisesta, Hänen armostaan, minä koetan jakaa sen kaikkien veljieni kanssa kaikkialla, jakaakseni tämän.

⁵¹ Ja, mutta, kun lähdin baptistikirkosta; joka oli ainoa kirkko, johon koskaan olen kuulunut, tai jossa minut asetettiin virkaan. Ja minut vihittiin papiksi vuonna 1933, Missionary Baptist-kirkossa, Jeffersonvillessä, Indianassa. Se on...se on Etelän Baptisti Konventin jäsen. Sitten me, tuohon aikaan, minä...kun minä vetäydyin sieltä pois ja vain...

⁵² Nythän, baptistiseurakunta on riippumaton seurakunta. Me—me kaikki tiedämme sen, että se on—se on...Te voitte saarnata mitä tahansa haluatte, jos vain teidän seurakuntanne sallii sen. He vain...Te voitte saarnata, mitä tahansa haluatte.

⁵³ Ja minä pidän siitä, näettehän, koska uskon, että se on apostolista. Koska, pää, korkein virka seurakunnassa on paimen, me tiedämme sen, pastori. Ja—ja jos...Jos joku piispa tai joku muu yrittää tyrmätä ilmestyksen, joka pastorilla on, niin kuinka Jumala koskaan silloin voisi toimia seurakunnassaan? Näettekö, te ette yksinkertaisesti voi tehdä sitä. Niin, ja minä olen...

⁵⁴ Kun tulin sieltä ulos, minä tapasin ensimmäisen ryhmän, mikä tapahtui tuon pienen Betty Daughertyn parantumisen yhteydessä St. Louisissa, Missourissa. Ja se oli Yhdistyneiden Helluntailaisten, tai Helluntailainen Jeesus-Nimen seurakunta, johon tämä pastori kuului, ja hänen pieni tyttärensä parani. Tosin, minä ajattelin, että hänet teki helluntailaiseksi se, että he kutsuivat itseään nimellä "Jeesus Yksin." Ja minä ajattelin, että se, mikä teki heidät helluntailaisiksi, oli se, miksi he kutsuivat itseään, ja että siinä oli se ero. Niinpä, sitten, sieltä minä menin...

⁵⁵ Ja hän oli hieno mies; meillä oli suuri kokous St. Louisissa, mistä on kuva tuolla. Ja meillä oli käytössämme Kiel

Auditorio; ja ensimmäisenä iltana, tai kahtena, 14 000 ihmistä täytti sen niin, ettemme voineet edes...heidän täytyi laittaa poliisit oville, pitämään heidät poissa.

⁵⁶ Ja sitten sieltä, me menimme edelleen Richard T. Reedin Siunatun Vanhan Raamatun Ajan Tabernaakkeliin, Jonesboroon, joka myös kuului tuohon samaan organisaatioon. Ja sieltä, tri G. H. Brownin tykö, joka oli samaa organisaatiota, 505 Victor Streetillä, Little Rockissa, Arkansasissa. Ja, sieltä, Länsirannikolle.

⁵⁷ Ja sitten kun pääsin Länsirannikolle, minä osuin tuleen. Silloin minä havaitsin, että helluntailaisten keskuudessa, heidän organisaatioissaan, oli yhtä paljon hajaannusta kuin meillä baptisteillakin. Katsokaahan, heitä oli—heillä oli niin paljon eroavuuksia, heitä oli siellä erilaisia. Oli Assemblies of God, Church of God, ja jotakin muuta, ja jotakin muuta, ja jotakin muuta, ja—ja erilaista. Ja he olivat erottautuneet toisistaan ja vetäneet pieniä rajalinjoja. Ja kaikki muut veljet alkoivat tulla luokseni, ja sanoa minulle: “No, sinähän olet Jeesus Yksin, tämän ryhmän kanssa täällä.”

Minä sanoin: “Ei, minä en—minä en kutsu itseäni siksi.” Näettekö?

Hän sanoi: “Miten niin, olethan sinä yhteydessä heidän kanssaan?”

⁵⁸ Minä sanoin: “No, se—se ei tee minusta sellaista.” Näettekö? Ja minä sanoin: “Minä—minä—minä vain...He olivat veljiä.”

⁵⁹ Ja hän sanoi: “No, hehän ovat joukko...No, heillähän ei ole muuta kuin joukko hiirihaukkojen orsia ja muuta sellaista. Kun taas...”

⁶⁰ Minä sanoin: “Hetkinen, anteeksi vain. Minä olen tavannut siellä todella jumalaisia miehiä. Ja he ovat Jumalan miehiä.” Ja minä sanoin: “Minä—minä todella paheksun sitä, että kutsut heitä pahoiksi; koska sitä he eivät ole.”

⁶¹ No, sitten minä koetin pysyä siitä loitolla niin pitkään kuin vain voin, ottamatta kantaa puolin tai toisin. No, minä aloin tutkia, mitkä heidän ajatuksensa olivat, ja mitkä heidän eroavaisuutensa olivat, ja mikä erotti heidät toisistaan. Ja minä havaitsin, että oli kaksi suurta ryhmää, toista kutsuttiin nimellä Jeesus Yksin, ja toista Assemblies of God’ksi. Ja heitä kutsuttiin, tai he olivat erottautuneet vesikastetta koskevan kysymyksen tähden; toisen käyttäessä muotoa “Isä, Poika, Pyhä Henki,” ja toisen käyttäessä “Jeesus”-Nimeä.

⁶² No niin, minä katselin, ja siellä molemmilla puolilla oli suuria miehiä, Jumalan palvelijoita. Ja minä ajattelin: “Oi Jumala, jospa voisin nähdä heidän kaikkien sulautuvan yhteen ja menevän vain eteenpäin ja...etteivät he vain vetäisi pieniä

rajalinjojaan, sanoen: ‘Me emme ole yhteydessä toistemme kanssa.’” Mutta minä havaitsin, siinä, että paha henki oli tullut heidän keskuuteensa ja aiheuttanut vihaa ja kaunaa niiden kysymysten suhteen, jotka olivat nousseet esiin heidän keskellään. Minä ajattelin, että tämä on juuri niin kuin Saatana sen haluaakin. Juuri sitä hän haluaa. Niin kauan kuin teidän aseenne ovat suunnattuina toisianne vastaan, hänen ei tarvitse iskeä yhtään iskuja. Ja minä . . .

⁶³ Ja niinpä sitten, lopulta, koitti ratkaisun hetki. Ja se tapahtui Seattlessa, Washingtonissa, noin vuonna 1946. Ja eräänä aamuna minut vietiin hotellin aulaan, johonkin tämänkaltaiseen, aamiaiselle joidenkin saarnaajien kanssa. Ja minun piti puhua kahdelle heidän johtomiehelleen.

⁶⁴ Ja toinen heistä oli tri Ness. Uskon teidän Assemblies of Godin veljien muistavan hänet. Hän oli luoteiselta alueelta; suuri mies, älykäs, oppinut. Ja hän edusti Assemblies of Godia.

⁶⁵ Sitten, tri Scism, United Pentecostal-kirkosta. Arvelen teidän United Pentecostal-veljien muistavan hänet. Hän oli myös luoteesta, ja hän oli heidän johtajansa ja niiden alueiden siellä.

⁶⁶ No niin, nämä kaksi miestä kohtasivat. Ja minut tuotiin heidän eteensä, koska riidat olivat kärjistymässä, ja se haavoitti minua joka tavalla. Ja minä ajattelin: “Mitä minun täytyy tehdä? Mitä minä voin tehdä?”

⁶⁷ Sitten, no, he sanoivat: “No niin, sinun täytyy valita jompi kumpi puoli. Jos sinä aiot mennä Jeesus-Nimen ryhmän kanssa, sinun täytyy olla Jeesus-Nimi ryhmää. Ja jos kuljet Assemblies of Godin kanssa, sinun täytyy lähteä pois Jeesus-Nimen ryhmästä, ja liittyä Assemblies of Godiin, tai niin edespäin.” Tilanne tuli sellaiseksi, että minun oli ilmaistava kantani jollakin tavalla.

⁶⁸ Rukoilin paljon tuona aamuna ennen sinne menoani. Minä sanoin: “Jumala, auta minua. Koska, siellä on kaksi suurta miestä; siellä on tuhansia palvelijoitasi. Ja Sinä olet lähettänyt minut tänne palvelustehtävän kanssa. Ja he molemmat ovat Sinun palvelijoitasi. Ja tulisiko minun käyttää sitä vähäistä vaikutusvaltaa, joka minulla on, yhden organisaation hyväksi, kun se taistelee toista vastaan?” Näettekö? “Minä—minusta ei tunnu oikealta tehdä sitä. Minä en usko, että se olisi Kristuksen tahto, että tekisin niin.” Ja minä sanoin: “Jumala, auta minua ja anna minun tehdä jotakin, tai anna minulle jotakin, mitä sanoa.”

⁶⁹ Ja silloin minulla ei ollut ketään puolellani. Minun vain täytyi seistä siellä, vain Herra Jeesus ja minä, tuona aamuna.

⁷⁰ No niin, sitten tuli tuo suuri väittely. “Mitä sinä aiot tehdä? Minkä—minkä—minkä päätöksen sinä teet?”

71 Minä sanoin: “Minun päätökseni on jo tehty. Se, minun päätökseni on seistä teidän molempien välissä, ja olla liittymättä kumpaankaan organisaatioon; ja sanoa, kädet teidän kummankin ympärillä: ‘Me olemme veljiä.’” Näettekö? Katsokaahan, me olemme veljiä. Näettekö? Ja minä sanoin: “Olen yrittänyt lukea kaikki kirjat, jotka olen voinut, siitä, kuinka tämä alkoi, mitä kutsuttiin täksi ‘uudeksi kysymykseksi,’ ja kuinka he erottautuivat toisistaan, ja kuinka *tämä* alkoi tällä tavalla ja tuolla tavalla.” Ja minä sanoin: “Nämä kiistat teidän välillänne,” minä sanoin: “ovat sama asia, joka särki helluntailiikkeen, tuona päivänä. . . Helluntain jälkeen. He alkoivat kiistellä toistensa kanssa.” Ja minä sanoin: “Se asia erottaa jälleen.”

72 Minä sanoin: “Onko mitään mahdollisuutta, että teidän välillenne, veljet, löytyisi keskitie? Onko mitään, mikä—mikä olisi sellaista?”

73 No niin, he eivät avanneet suutaan siihen, koska kiista oli hyvin kiivas. Tiedättehän, noin viisitoista, kaksikymmentä vuotta sitten, millaista se oli, koska toinen ryhmä oli juuri irtautunut toisesta, ja oli hyvin paljon riitaa.

74 Niinpä minä sanoin: “Hyvä on, veljet, näin minä tulen tekemään. Minä aion. . . Jumala ei koskaan lähettänyt minua kastamaan, kuitenkaan. Hän lähetti minut rukoilemaan sairaiden lastensa puolesta.” Minä sanoin: “Niinpä, minä rukoilen sairaiden lasten puolesta, ja huolehtikaa te saarnaajat itse kastamisesta,” minä sanoin.

75 Minä sanoin: “Nyt minä haluan kysyä teiltä jotakin, jotta te ymmärtäisitte sen.” Minä sanoin: “Veli Ness, nämä Jeesus-Nimen ihmiset, uskotko sinä, että he ovat vastaanottaneet Pyhän Hengen, kun he puhuvat kielillä ja tekevät saman asian, jonka te teette Assemblies of Godissa?”

Hän sanoi: “Tietenkin.”

76 Minä sanoin: “Veli Scism, uskotko sinä, että Assemblies of Godilla on Pyhä Henki, kun he puhuvat kielillä ja tekevät saman asian, jonka te teitte kasteessa?”

Hän sanoi: “Varmasti uskon.”

77 Minä sanoin: “No niin, Raamattu sanoi: ‘Jumala antaa Pyhän Hengen niille, jotka tottelevat Häntä.’ No niin, kuka totteli Häntä? Kuka totteli Häntä? Kumpi teistä totteli Häntä? Ja Jumala antoi teille molemmille Pyhän Hengen, näettekohan.”

78 Minä sanoin: “Sanoisitko sinä, veli Scism, että veli Nessillä ei ole Pyhää Henkeä?”

Hän sanoi: “En.”

79 Minä sanoin: “Sanoisitko sinä, että veli Scismillä ei ole Pyhää Henkeä?”

⁸⁰ “En.” Näettekö? Että he molemmat uskoivat, että toisella oli Pyhä Henki.

⁸¹ Mutta, näettehän, että siinä ei ole mitään järkeä, veljet. Siinä ei ole järkeä. Ja kuulin, hieman sen jälkeen. . .

Tulen takaisin pääasiaan hetken kuluttua.

⁸² Suomalaiset veljet siellä, sen jälkeen kun olin lähtenyt Suomesta; missä Jumala antoi meille, minun mielestäni, yhden suurimmista kokouksistamme. Siellä, missä tuo pieni, kuollut poika herätettiin, ja monia muita asioita. Tukholmassa, Ruotsissa, tapasin Lewi Pethruksen Filadelfia-seurakunnasta, joka on suuri Jumalan mies, ja Filadelfia-seurakunta. Veli Gordon Lindsay, joka oli nyt. . .luulisin. Luullakseni hän ei enää kuulu siihen, mutta hän kuului Assemblies of Godiin.

⁸³ Ja Assemblies of God on yksi suurista rahallisista tukijoistani, kansainvälisesti. Ja Foursquare, joka on lähtöisin Assemblies of Godista, on yksi suurista kannattajistani. Ykseysliike, kansainvälisesti, on yksi suurista kannattajistani. Näettekö? Ja minä vain otin sen asenteen, jättäen rauhaan terävimmät särmät, ja sitten otin sen asenteen, että en menisi kummankaan puolelle tuossa hälinässä. Kunnes voimme nähdä olevamme veljiä, ja tulla yhteen, ja silloin me—me kaikki näemme tuon saman kiintopisteen, johon olemme tulossa, vaikuttimen ja tavoitteen sen tekemiselle.

⁸⁴ Ja teidän—teidän täytyy koetella vaikuttimenne ja tavoitteenne, ensin. Ensimmäiseksi, etsikää Jumalan tahto; ja katsokaa sitten oma tavoitteenne; ja sen jälkeen tutkikaa vaikuttimenne, ja katsokaa, onko vaikuttimenne oikea. Sitten, niin kuin Jeesus sanoi Markus 11:24: “Jos te sanotte tälle vuorelle ‘siirry,’ ettekä epäile sydämässänne.” Mutta niin kauan kuin teillä on epäily sydämässänne siitä, onko se Jumalan tahto, tai teidän vaikuttimenne tai tavoitteenne on väärä, niin kuinka se siirtyisi? Mutta kun te tiedätte, että vaikuttimenne on oikea, ja että se on Jumalan tahto, ja että tavoitteenne on oikea, niin sen täytyy siirtyä. Siinä kaikki, tai Jumala on sanonut jotakin väärää.

⁸⁵ Juuri siitä syystä mennessäni puhujanlavalle, seurakunnissa, kukaan ei koskaan ole kuullut minun mainitsevan noita asioita puhujanlavalla, noita kiistakysymyksiä. Minä vain jätän ne rauhaan. Katsokaahan, se riippuu teistä miehistä. Ymmärrättekö? Minä olen täällä auttaakseni teitä voittamaan sieluja Kristukselle Jumalallisen lahjan kautta, näettehän. Näettekö? Se ei muuta asiaa. . .Hoitakaa te kastamisenne. Mutta sitten kun on kysymys. . .

⁸⁶ Tietenkin, minua on kutsuttu kaikenlaiseksi. Minua on kutsuttu, en tiedä kuinka moneksi, kaikeksi “lihaksi tulleesta Jumalan pojasta” aina “perkeleeseen” asti. Se on totta,

kaikeksi. Mutta kaiken sen jälkeen, minä olen teidän veljenne, Jumalan Valtakunnan kansalainen teidän kanssanne; työskennellen teidän kaikkien kanssa, Valtakunnan puolesta. Ja se on totta.

⁸⁷ Nyt minä, jos sopii, ja te ajattelette, että meillä on tarpeeksi aikaa, niin minä haluaisin kertoa teille, kuinka me keskustelimme siitä. Sopiiko se veljet, vain pienen hetken? [Sananpalvelijat sanovat: “Kerro vain. Varmasti.”—Toim.] Veli, veli Ness ja he. . . Hyvä on. Ja siinä saattaa olla hieman sellaista, joka auttaa teitä. Se auttaisi teitä ymmärtämään, jotenkin.

⁸⁸ Kirjoitin muistiin, tänne, joitakin asioita, jotka muistin siitä. Se lähti sieltä. Ja niinpä he kysyivät minulta, mitä minä uskoin “kolminaisuudesta,” uskoinko minä, että oli Jumalan “kolminaisuus?”

⁸⁹ Nyt, veljet, kun me lähestymme tätä, minä toivon, että kun tämä on ohitse, että me olemme yhä veljiä, niin kuin olemme olleet koko ajan. Ymmärrättekö? Mutta minä tunnen, että olen tämän velkaa teille, koska teidän väkenne tulee minun kokouksiini, enkä minä todellakaan haluaisi lähettää yhtäkään heistä pois, eksytettynä.

⁹⁰ Ja olen aina sanonut ihmisille, jotka ovat kirjoittaneet minulle kysymyksiä, sen ulkopuolelta, mitä saarnaan puhujanlavalta. . . Ja tässä on sihteerini, ja niin edelleen. Jos he kysyvät minulta kysymyksen: “Miten on *tämän* kanssa, tai miten *tämä* on?”

⁹¹ Minä vastaan: “Kysykää pastoriltanne, näettehän. Koska, jos hän on johtanut teidät näin pitkälle, että te olette vastaanottaneet Pyhän Hengen, hän on vievä teitä eteenpäin, näettehän. Te, katsokaapa, kysykää pastoriltanne.” Koska, tuollaiset pikkuasiat aiheuttavat hämminkiä, ja siksi minä haluan pysyä erossa siitä, näettehän.

⁹² No niin, ja minulle on sanottu, että minä taistelin organisaatioita vastaan. Sitä minä en tee. Minusta organisaatiot ovat hienoja, mutta kun teidän organisaationne järjestelmä turmeltuu, niin sitä vastaan minä olen. Ymmärrättekö? Riippumatta siitä, onko kysymys ykseydestä, tai—tai kolminaisuudesta, tai mitä se sitten onkin, järjestelmä; että kun te tulette siihen pisteeseen, että te. . . ja sanotaan: “Me olemme Assemblies of God.”

“No, keitä ovat nuo kadun toisella puolella?”

⁹³ “Oi, he ovat veljiämme. Heitä—heitä kutsutaan nimellä United Pentecostals.”

“No, entä keitä ovat nuo tuolla?”

⁹⁴ “Oi, he ovat Foursquare-veljiä. Oi, me olemme hyviä veljiä. Meillä on hyvä yhteys keskenämme.”

“Ai, uskotteko te kaikki saman asian?”

“Oi, kyllä, me uskomme.”

“Nyt, sitten, mikä tekee teidät tällaisiksi?”

⁹⁵ “No jaa, nämä veljet kastavat *tällä* tavalla. Ja *nämä* taas *tällä* tavalla, kasvot eteenpäin. Ja *nämä* kastavat . . .”

⁹⁶ Niin kuin siellä Etelä-Afrikassa, veli, me törmäsimme siihen. He kysyivät minulta. Yksi ryhmä kastaa kolme kertaa, kasvot eteenpäin. Ja toinen kastoi kolme kertaa, kasvot taaksepäin. Ja he sanoivat . . . Minä kysyin: “Mistä te saatte sen?”

⁹⁷ Eräs sanoi: “Kun Hän kuoli, niin Raamattu sanoo, että Hän kallisti päänsä eteenpäin,” ja hän sanoi, “siksi meidän tulee kastaa heidät kasvot eteenpäin.”

⁹⁸ Ja minä kysyin: “No niin,” tuolta toiselta ryhmältä, “mikä sai . . . Miten on teidän kanssanne?”

He sanoivat: “Oletko koskaan haudannut miestä kasvot alaspäin?”

⁹⁹ No, ja tiedättekö mitä? He erottautuivat ja tekivät kaksi ryhmää, kaksi organisaatiota. Voi meitä, veljet! Juuri sitä Perkele haluaa. Juuri sitä hän haluaa. Kyllä. Menkää itseenne . . .

¹⁰⁰ Nyt, katsokaahan, kyse ei ole Apostolisen Uskon Lähetyksestä tai—tai Helluntaiseurakunnista toisella puolella. Sitä se ei ole. Kummassakin ryhmässä on hienoja miehiä, niin siellä kuin täälläkin. Mutta, katsokaahan, kysymys on tuosta järjestelmästä sen takana.

¹⁰¹ On niin kuin olen usein sanonut katolisista. Jos hän on katolinen ja luottaa Kristukseen pelastuakseen, hän on pelastunut. Varmasti, se on totta. Jos hän luottaa kirkkoon, hän on kadotettu. Ja jokainen teistä helluntailaisista veljistä tietää, että jos me odotamme helluntaiseurakunnan pelastavan meidät, “me olemme, ihmisistä, kaikkein surkuteltavimpia,” se on totta, koska me olemme kadotettuja. Niin se on.

¹⁰² Mutta jos me katsomme Jeesukseen Kristukseen, silloin me olemme pelastettuja “uskonne kautta,” (mihin?) täytettyyn työhön. Ja näillä pienillä tekemisillä, ja polttomerkeillä, niillä ei ole paljon merkitystä.

¹⁰³ No niin, minä sanoin veli Scismille, . . . ja veli Nessille: “Vastatakseni teidän kysymykseenne,” minä sanoin: “no niin, minä en mene kummankaan veljen puolelle. Ja minä tiedän, että niin kauan kun te touhuate turhia, te olette molemmat väärässä. Ymmärrättekö? Koska, minä olisin mieluummin opissani väärässä, ja sydämeltäni oikeassa, kuin että olisin opissani oikeassa, ja sydämeltäni väärässä.” Näettekö? Minä sanoin: “Loppujen lopuksi, on kysymys teidän sydämenne tilasta.”

104 Ja olen pitänyt sitä tapanani, tietääkseni tämän: että jos joku mies, riippumatta siitä, mitä hän tekee, ja kuinka paljon hän on eri mieltä, ja mitä hän sanoo minusta; jos minä en sydämessäni, ei ainoastaan velvollisuudesta, vaan jos minä en sydämestäni voi rakastaa tuota miestä yhtä paljon kuin rakastan ketä tahansa muuta, silloin minä tiedän, että täällä sisimmässäni on jotain väärin, näettehän. Se on totta, koska, se on—se . . . ei väliä vaikka hän . . .

105 Eräs pieni veli tuli, jokin aika sitten, pieni Kristuksen Kirkon veli. Ja, oh, hän nousi seisomaan, ja sanoi: “Tämä kaveri on paholainen.” Näettekö? Hän sanoi: “Hän puhuu Pyhästä Hengestä.” Hän sanoi: “Ei ole mitään sellaista. He, no niin, ainoastaan kaksitoista apostolia saivat Pyhän Hengen. Ja—ja jumalallinen parantaminen annettiin vain noille kahdelletoista apostolille.” Ja hän jatkoi, noin puoli tuntia.

106 Ja minä sanoin: “Hetkinen vain, veli. Mielestäni sinun tulisi antaa minulle tilaisuus puolustaa Tätä, näethän.” Minä sanoin: “Sinä sanoit, että sinä puhuit siinä, missä Raamattu puhui, ja olit hiljaa siinä, missä Se oli hiljaa.”

Ja hän sanoi: “Niin me teemme.”

107 Minä sanoin: “No niin, sinä sanoit, että vain kaksitoista apostolia saivat Pyhän Hengen. Raamattu sanoo: ‘Yläsalissa oli koolla satakaksikymmentä, kun Pyhä Henki lankesi, naisia ja kaikkia.’ Ja kertoisitko minulle, ajatteletko sinä, että Paavalilla ei ollut Pyhää Henkeä? Ja hän vastaanotti Sen kauan sen jälkeen, näethän. Ja sinä sanoit, että parantamisen lahja oli annettu vain kahdelletoista apostolille. Ja Stefanus kulki siellä, joitakin päiviä myöhemmin, eikä hän ollut yksi noista kahdestatoista. Hän ei ollut edes saarnaaja. Hän oli diakoni, ja hän meni Samariaan, ja ajoi ulos riivaajia.” Minä sanoin: “Oi, veljet!” Siellä oli hyvin hiljaista, kun hänen täytyi niellä se.

108 Ja kun se oli ohitse, “Mutta,” minä sanoin, “minä annan sinulle anteeksi sen, että kutsuit minua paholaiseksi, koska tiedän, että sinä et tarkoittanut sitä.”

109 Kun hän oli lopettanut, hän tuli luokseni. Hän sanoi: “Yhden asian minä voin sanoa. Sinulla on Kristuksen Henki.”

110 Minä sanoin: “No niin, veli, kumpi minä olen, paholainenko vai Kristuksen oma?” Näettekö? Näettekö?

111 Mutta minä sanon teille, katsokaahan, se johtui siitä, että tuo mies saattoi tuntea, että minä rakastin häntä; eikä ollut väliä, hän oli kyllä eri mieltä, ja hirveästi eri mieltä, ja pilkkasi. Hän . . .

112 Minä olen metsästäjä, ja olen ollut villien eläinten kanssa tekemisissä, koko elämäni ajan. Ja ihmiset ovat sanoneet:

“Kuinka...” Tuolla kertaa, kun minun täytyi tappaa tuo karhu puukon kanssa, näettehän. He kysyivät: “Etkö sinä pelännyt sitä?”

113 Minä sanoin: “En. Jos minä olisin pelännyt sitä, se olisi tappanut minut, näettehän.”

114 Mutta, katsokaahan, te ette voi—te ette voi hämätä niitä. Ne tietävät, pelkäätekö niitä, vai ette. Jos te pelkäätte hevosta, niin tarkatkaa, mitä hevonen tekee, se heittää teidät selästänsä. Näettekö? Niinpä jos sinä pelkää... Sinä et voi hämätä sitä. Sinun täytyy todella omata se.

Ja sillä tavalla on Saatanan kanssa.

115 Sillä tavalla on ihmisten suhteen. Teidän täytyy rakastaa ihmisiä. Te ette voi vain hämätä sillä. Teillä täytyy olla sitä, tai teidän värinne tulee näkyviin jossakin, näettehän. Niin se on. Teidän täytyy todella rakastaa ihmisiä, ja he tietävät, että te rakastatte heitä. Katsokaahan, siinä on jotakin.

116 Ja nyt tuo mies soitti vaimolleni, muutama päivä sitten, ja sanoi: “Onko veli Branham siellä?”

Vaimoni sanoi: “Ei.”

117 Hän sanoi: “Niin, yksi asia minun täytyy sanoa. Minä olin eri mieltä hänen kanssaan teologiasta, mutta minä sanon, että hän on Kristuksen palvelija.”

118 Niinpä, sitten, ja ennenkuin lähdin, hän lähetti minulle kirjeen ja sanoi: “Minä tulen sinne niin pian, kuin sinä tulet takaisin. Minä haluan tuon Pyhän Hengen kasteen, josta sinä puhut.”

119 Niinpä, te näette, missä vain teillä olisi... Jos minulla olisi ollut sellainen tunne, että olisin sanonut: “No niin, sinä et ole yhtään mitään. Sinun vanha kirkkokuntasi on huono, ja—ja te kaikki Kristuksen Kirkon ihmiset ette ole mistään kotoisin. Te olette pahoja. Te, te olette paholaisia.” Minä en olisi koskaan voittanut tuota miestä. Ja jos olisin sanonut hänelle rakastavani häntä, enkä olisi tarkoittanut sitä sydämessäni, niin hän olisi tiennyt sen paremmin. Siinä on se kaikki. Teidän täytyy tarkoittaa sitä sydämessänne.

120 Ja niin on noina iltoina, kun tulen puhujanlavalle erottamisen lahjan toimiessa, näettehän. Minä en ajattele sitä. Minä en vain syö ruokaa päivällisen jälkeen; ja paastoon ja rukoukseen, ja pysyn huoneessa. Koska, Hän lupasi minulle, että Hän tekisi sen. Ja sen vuoksi minä menen ilman epäilyksen varjoakaan, koska Hän lupasi, että Hän tekisi sen. Siksi, näettehän, minun... minä tiedän, että minun vaikuttimeni on (mikä?), minun tavoitteeni on (mikä?), Jumalan Valtakunnan edistäminen.

121 Jos joku mies kulkee *tännepäin, tuonnepäin*, mihin seurakuntaan hän meneekin; kunhan hän vain tulee

Kristuksen tykö, sillä ei ole minulle mitään merkitystä. Ja se on minun sydämessäni. Näettekö? Eikä sillä ole väliä, jos me menemme ja liitymme Kristuksen Kirkkoon, kyllä se vain sopii. Se on hienoa. Jos hän. . . Mihin seurakuntaan hän liittyy, sillä ei ole mitään merkitystä minulle. Kunhan vain voitan hänen sielunsa Kristukselle, se on pääasia.

¹²² Niinpä minä sanoin: “Veli Ness, en ollakseni eri mieltä. . . “Nyt minä aion. . . Voinko käyttää tätä, veli? [Veli sanoo: “Tottakai.”—Toim.] Minä sanoin: “Minä haluan sanoa ja selittää.” Ja, tehdessäni tämän, voisin sanoa teille täällä, veljet. Nyt, älkää mainitko tästä seurakunnissanne. Ja jos sopii, ja tehkää minulle palvelus, vain—vain—vain antakaa minun vain olla veljenne, näettehän. Ja minä, ja jos—jos minä olen väärässä, niin antakaa minulle anteeksi. Mutta minä haluan selittää teille, koska täällä istuu tänä aamuna molempia, sekä Ykseyden kannattajista että Assembliesista, myös, ja kolminaisuuden uskovia.

¹²³ No niin, haluan antaa tämän lausunnon. Haluan sanoa, että uskon molempien puolien olevan väärässä niin kauan, kuin he väittelevät toistensa kanssa, koska heidän vaikuttimensa ovat väärät. Ja niin kauan, kun teidän vaikuttimenne on väärä; riippumatta siitä, mikä teidän tavoitteenne on, kun teidän vaikuttimenne päästä tuohon tavoitteeseen on väärä, silloin se ei koskaan onnistu. [Veli Branham koputtaa puhujapöytään neljä kertaa—Toim.] Se on totta.

¹²⁴ Nyt, jotkut ihmiset ovat sanoneet: “Veli Branham, sinä olet Jeesus Yksin.” Haluan sanoa teille, että se on erehdys. Minä en ole Jeesus Yksin.

¹²⁵ Joku sanoo: “Veli Branham, oletko sinä kolminaisuusoppinen?” En. Minä en ole kolminaisuusoppinen. Minä olen Kristitty. Ymmärrätekö? Minä—minä—minä en. . . Sanaa kolminaisuusopillinen ei edes mainita Raamatussa, sanaa “kolminaisuus.” Ja minä en usko, että on kolme eri Jumalaa.

¹²⁶ Minä uskon, että on yksi Jumala kolmessa virassa; Isänä, Poikana, Pyhänä Henkenä. Juuri siksi meidän tehtäväksemme annettiin kastaa Isän, Pojan, Pyhän Hengen Nimeen. Minä uskon, että se oli Jumalan alentuminen, tullen alas.

¹²⁷ No niin, Jumala, kun Hän ensiksi ilmestyi ihmisille, Hän oli Tulipatsaan muodossa. Te uskotte sen, eikö vain? Jokainen Raamatun lukija tietää, että tuo Tulipatsas, joka oli erämaassa, oli Logos, että se oli Liiton Enkeli, joka oli Kristus.

¹²⁸ Koska Hän sanoi. . .? . . . uskoisin sen olevan Johanneksen evankeliumin 6. luvussa, Hän sanoi: “Ennenkuin Aabraham oli,” Hän sanoi, “MINÄ OLEN.” Hän oli tuo “MINÄ OLEN.”

129 Niinpä, se oli Jumala, pyhä; jos joku vaikkapa vain kosketti vuorta, hänet täytyi tappaa, näettehän. Hyvä on. Nyt, tuo sama Jumala oli valmistamassa Itselleen tietä takaisin luotuihinsa, jotka Hän oli luonut. No niin, Hän ei voinut tulla heidän lähelleen, koska he olivat syntisiä, eikä vuohien ja lampaiden veri koskaan ottanut pois syntiä. Me tiedämme sen. Se vain peitti synnin.

130 No niin, mutta sitten tuo sama Jumala, joka oli Tulipatsas, Hän tuli lihaksi, Poikansa kautta, ja asui ruumiissa, jota kutsutaan Herraksi Jeesukseksi Kristukseksi. Raamattu sanoo: "Hänessä asuu Jumaluuden täyteys ruumiillisesti." Ja Jeesus sanoi . . . Niin, Ensimmäinen Timoteus 3:16 sanotaan: "Tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus." Ja jos he saattoivat kutsua sitä suureksi, niin mitä me sitten tekisimmekään, näettekö? "Suuri on Jumalan salaisuus; sillä Jumala oli julkituotu lihassa, näyttäytyntynyt enkeleille, ja otettu ylös kirkkauteen," ja niin edelleen. No niin, ja Hän sanoi Johannes 14. Tuomakselle: "Kun sinä olet nähnyt Minut, sinä olet nähnyt Isän. Ja miksi sinä sanot: 'Näytä meille Isä?'" Raamattu sanoo, että: "Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman Itsensä kanssa."

131 No niin, Jumala ei voi olla kolme henkilöä, kolme Jumalaa. Eikä myöskään Jeesus voi olla oma Isänsä, yksin. Näettekö? Niinpä, te näette, että se tekee nuo molemmat perin pohjin vääriksi.

132 Nyt, ja nyt jos haluatte panna merkille, niin ei ole yhtään paikkaa. . . Jos meillä on kolme Jumalaa, me olemme pakanoita. No niin, me tiedämme sen.

133 Niin kuin tuo juutalainen sanoi minulle kerran, kun puhuin hänelle, hän sanoi: "Kuka heistä on sinun Jumalasi? Kuka on sinun Jumalasi; Isä, Poika, vaiko Pyhä Henki? Kuka heistä on sinun?"

Ja minä sanoin: "No mutta, ei ole kolmea Jumalaa."

134 Hän sanoi: "Te ette voi paloitella—paloitella Jumalaa kolmeen osaan ja antaa Häntä juutalaiselle."

Minä sanoin: "Ei, herra." Minä sanoin. . .

135 Kun John Rhyn oli parannettu sokeudesta siellä Fort Waynessa, tiedättehän; ja tämä rabbi täällä Mishawa- . . . tai Fort . . . Benton Harborissa. Hän sanoi: "Te ette voi paloitella Jumalaa kolmeen osaan ja antaa Häntä juutalaiselle."

136 Minä sanoin: "Ei tietenkään. Minä en tee sitä." Minä sanoin: "Rabbi, olisiko sinun vaikea uskoa profettoja?"

Hän sanoi: "Ei."

137 Minä sanoin: “Jesaja 9:6, [Suom. Raamatussa Jesaja 9:5–Toim.] kenestä hän puhui: ‘Lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu, ja Hänen nimensä on Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Rauhan Ruhtinas?’”

Hän sanoi: “Se oli Messias.”

Minä sanoin: “Sitten, rabbi, mitä sukua Messias on Jumalalle?”

Hän sanoi: “Hän on oleva Jumala.”

138 “Juuri niin minäkin ajattelin.” Ymmärrätkö? No niin, näettehän, että se on tarkalleen oikein. Juuri sitä Hän on. Ja niinpä minä sanoin: “Kerro minulle nyt, missä Jeesus ei tarkalleen täyttänyt sitä, mitä profeetta sanoi Hänen tulevan tekemään?” Ja hän alkoi itkeä ja kävellä edestakaisin. Minä sanoin: “Sen kautta John Rhynilla on näkönsä.” Näettekö?

Ja hän sanoi: “Pois se Jumalasta, että Hänellä olisi poika!”

139 Minä sanoin: “Suuri Jehova varjosi naisen, niin kuin profeetta oli sanonut Hänen tekevän, ja loi Verisolun. Ja tuon Verisolun kautta tuli esiin Kristuksen ruumis.”

140 “Katso, Vanhassa Testamentissa, Rabbi,” minä sanoin, “kun mies meni uhraamaan, hän otti karitsan. Hän tiesi rikkoneensa Jumalan käskyt, joten hän otti karitsan. Hän tunnusti syntinsä, ja tämä karitsa tapettiin. Kun... hänen kätensä olivat tuon karitsan päällä; hänen tunnustuksensa oli, että hän tiesi, että hänen tulisi kuolla syntinsä tähden, mutta tuo karitsa oli ottamassa hänen paikkansa. Ja tuo verisolu murrettiin; ja hän piti käsin kiinni tuosta pienestä karitsasta, kunnes hän tunsu sen pienen elämän poistuvan, ja sen jäykistyvän. Sitten pappi, tietenkin, kaatoi tuon veren tuleen, vaskiselle tuomion alttarille.”

141 Sitten minä sanoin: “Tuo mies, sen jälkeen, hän lähti sieltä tietäen, että tuo karitsa oli ottanut hänen paikkansa, mutta hän meni ulos saman halun kanssa, joka hänellä oli ollut sisään tullessaan, katsokaahan, koska se ei voinut ottaa pois syntiä. Näettekö? Mutta, sitten, tässä tapauksessa, ‘Palvojalla kerran puhdistettuna, ei ole enää mitään tuntoa synnistä.’ Siellä, siellä uhrattiin kerran vuodessa. Mutta,” minä sanoin: “tänä aikana, ‘palvojalla kerran tultuaan puhdistetuksi, ei enää ole mitään tuntoa synnistä.’ Koska... .”

142 “Katsohan, Rabbi. Hemoglobiinissa tuo pieni elämä, joka alkaa solussa, se tulee uroksesta naaraaseen. Ja naaras tuottaa munan; mutta, kana voi munia munan, mutta jos se ei ole ollut kukan kanssa, ei se koskaan kuoriudu.”

143 Ja minä sanoin: “Sitten Jumala, kaikkein suurin, joka täytti kaiken ajan ja avaruuden, tuli alas yhdeksi pieneksi soluksi naisen kohtuun.” Ja sitten minä sanoin: “Kun me tänään olemme pelastettuja... Jeesus ei ollut juutalainen eikä

pakana, koska munasolu ainoastaan tuotti lihan. Veressä oli elämä. Niinpä me—me olemme. . . Raamattu sanoo: ‘Me olemme pelastettuja Jumalan Veren kautta.’ Katsokaahan, Hän ei ollut juutalainen eikä pakana; Hän oli Jumala. Sen vuoksi, kun me tulemme alttarille, ja laskemme kätemme, uskon kautta, Hänen päänsä päälle, ja tunnemme tuon runtelun ja kärsimyksen Golgatalla, ja tunnustamme syntimme, että me olemme tehneet väärin, ja että Hän kuoli meidän sijastamme!

144 “Silloin sinä näet sen,” minä sanoin, “tuon karitsan veri ei enää voinut tulla takaisin tämän ylle, veri joka. . . Sen verisolu murrettiin, ja se elämä, joka lähti siitä, kun tämä karitsan verisolu murrettiin, ei voinut tulla palvojan ylle, sillä se oli eläimen elämä, eikä se voinut käydä yksin inhimillisen elämän kanssa.

145 “Mutta tällä kerralla, kun tuo Verisolu murrettiin, siinä ei ollut vain mies. Siinä oli Jumalan Elämä, joka annettiin. Ja kun palvoja laskee kätensä, uskon kautta, Jumalan Pojan päälle, ja tunnustaa syntinsä; ei toisen ihmisen elämä, vaan Jumalan Elämä tulee takaisin tähän mieheen, se on Iankaikkinen Elämä. Tuo sana *Zoe*, merkitsee käännettynä Jumalan Omaa ‘Elämää.’ Ja Hän sanoi, että Hän antaisi meille Zoen, Iankaikkisen Elämän, ja nyt me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä. Siinä se on.”

146 Minä sanoin: “Mitä se nyt on? Se on Jumala, alentuen alas. Hän tuli, alussa; ‘kukaan ei voinut koskettaa Häntä,’ koska ihminen oli tehnyt syntiä. Sitten Hän tuli alas ruumiissa ‘maistaakseen syntiä. . . ottaakseen synnin pois.’ Katsokaahan, Hän, ainoa asia, jonka Jumala saattoi tehdä, ja olla vanhurskas, oli tehdä se tällä tavalla.”

147 Esimerkiksi, mitä jos minulla olisi tuomiovalta tämän kuulijakunnan suhteen tänä aamuna, niin kuin Jumalalla oli ihmissuvun suhteen, ja minä olisin sanonut: “Ensimmäinen, joka katsoo tuohon pylvääseen, kuolee,” ja Tommy Hicks katsoisi sitä? Sitten, esimerkiksi, minä ottaisin Carl-. . . “Veli Carlson, kuole sinä hänen puolestaan.” Se ei olisi vanhurskasta. Minä voisin sanoa: “Leo, sinä olet sihteerini; kuole sinä hänen puolestaan.” Se ei olisi vanhurskasta. “Billy Paul, poikani, kuole sinä hänen puolestaan.” Se ei ole vanhurskasta. Ainoa tapa, miten minä voin olla vanhurskas, on itse ottaa hänen paikkansa.

148 Ja sen Jumala teki. Hän, Jumala, on Henki. Ja Hän loi. . . Hän, Hän muutti muotoaan. Sen tulisi herättää ihmisten huomiota, kun he ajattelevat pientä Jehovaa. Hän olisi voinut tulla, täysikasvuisena miehenä, mutta Hän tuli seimeen, lantakasaan. Pieni Jehova, itkemässä kuin vauva. Pieni Jehova, leikkimässä kuin poikanen. Pieni Jehova, kirvesmiehenä, niin kuin työmies. Pieni Jehova, teini-ikäisenä. Jehova, riippumassa

taivaan ja maan välillä, humalaisten kuolaa ja sotilaiden sylkeä kasvoillaan. Jehova, kuolemassa lastensa puolesta. Jehova, kuolemassa, lunastaakseen; ei joku toinen persoona, vaan Jumala itse! Näettekö, Jumala, se oli Hänen tehtävänsä. Miksi? Hän koettaa päästä takaisin ihmisen sydämeen.

¹⁴⁹ No niin, me emme voineet koskettaa Häntä, *Siellä. Täällä*, me kosketimme Häntä käsillämme. Mitä Hän sitten sai aikaan, uhraamalla tuon ruumiin? Hän tuli Jehovaksi *meissä*. Me olemme osia Hänestä. Helluntaipäivänä, tuo Tulipatsas jakoi Itsensä, ja Tuliset kielet asettuivat kunkin ylle, osoittaen, että Jumala oli jakamassa Itseänsä Seurakuntansa keskuuteen.

¹⁵⁰ Sitten, veljet, jos me vain voimme tulla yhteen, ja tuoda Sen takaisin yhteen! Silloin meillä on Jehova täyteydessään, kun me kokoonnumme yhteen. Mutta kuinka me voimme tehdä sen, kun *tämä* puhuu kielillä ja hänellä on kaste, *tämä* tässä; ja sitten hän pitää *tämän* Tulen liekin täällä, ja *tämä* tuolla? Pankaamme Se yhteen.

¹⁵¹ Kun Jumala Helluntaipäivänä tuli alas, ja Raamattu sanoi: "Tuliset kielet asettuivat heidän itsekunkin päälle." Ja he... "Kielet, niinkuin Tuli," kielet. Se oli tuo Tulipatsas, jakautuen ja jakaen Itsensä ihmisten keskuuteen, että me olisimme veljiä. "Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässä, ja Isä on Minussa; Minä teissä ja te Minussa." Ja me, me olemme yksi. Me olemme yksi, emme jakaantuneita.

¹⁵² No niin, Jehova Jumala, *Täällä* ylhäällä, ei voinut olla kosketuksessa ihmissuvun kanssa Oman pyhyiden lakinsa vuoksi; Jehova Jumala tuli synniksi meidän edestämme ja maksoi hinnan; jotta tuo sama Jehova Jumala voisi tulla ja elää *meissä*. Jumala meidän *yläpuolellamme*; Jumala meidän *kanssamme*; Jumala *meissä*. Ei kolme Jumalaa; yksi Jumala! Professorit menettävät järkensä yrittäessään selvittää Sitä. Se on—se on ilmestys. Sen täytyy tulla paljastetuksi teille.

¹⁵³ Nyt, nyt, kun tullaan kasteeseen, nyt, monet ihmiset. . . No niin, teidän täytyy tehdä se, veljet. Tai, se on niin kuin sanoin veli Scismille ja veli Nessille, että jos te. . . kiista nousi esiin. Ja joku, monet teistä oppineista täällä olette kykenevämpiä siihen kuin minä; mutta minä olen paljon tutkinut tuota aihetta. Ja olen lukenut Esi-Nikealaiset Isät, ja Nikean Kirkolliskokouksen, ja kaikki historioitsijat ja niin edelleen.

¹⁵⁴ Tuo asia tuli esiin Nikean Kirkolliskokouksessa. Molemmat puolet näivettyivät; kun katolinen kirkko otti äärimmäisen kolminaisuuden puolen, ja toiset menivät unitarismiin, ja molemmat puolet menivät ulos. Juuri näin kävi, koska ihmisellä oli jotakin tekemistä sen kanssa.

¹⁵⁵ Teidän täytyy antaa Jumalan tehdä se, eikä meidän tarvitse yrittää selvittää sitä. Olkaamme veljiä. Menkäämme vain eteenpäin ja annetaan Jumalan tehdä se, mitä Hän on

tekemässä. Jos Hän on ääretön ja tietää kaikki asiat, ja on ennustanut jo alussa, mitä lopussa tulisi olemaan, niin kuinka me voisimme tehdä sille mitään? Menkäämme vain eteenpäin. Se on se tapa. Pysykää tahdissa, niin kuin sanoin eilen illalla, suuren Joosuamme kanssa.

¹⁵⁶ Katsokaahan nyt, jos on kolme Jumalaa...Minä vain haluan osoittaa teille, miten naurettavaa tämä on. Jos on kolme Jumalaa, niin silloin Jeesus oli oma Isä...Jeesus ei voinut olla oma Isänsä, ollen yksi. Ja, jos heitä on kolme, silloin Hän ei syntynyt neitseellisesti. Kuinka moni nyt... [Veli Branham havainnollistaa asiaa, käyttäen kolmea esinettä—Toim.] Minä aion sanoa, että *tämä* on Jumala Isä; ja *tämä* on Jumala Poika; ja *tämä* on Jumala Pyhä Henki.

¹⁵⁷ No niin, te eri veljet täällä, tarkatkaa tätä hetki ja nähkää, mitä minä haluan osoittaa. Minä rukoilen, että Jumala antaisi teidän nähdä sen. No niin, katsokaahan, te molemmat uskotte saman asian, mutta perkele on vain päässyt teidän välillenne ja hajottanut teidät siinä. Kysymys on tarkalleen samasta asiasta, ja minä todistan sen teille Jumalan avulla ja Jumalan Raamatun kautta. Jos se ei ole Raamatussa, älkää silloin vastaanotako sitä. Niin se on.

¹⁵⁸ Mutta katsokaa nyt. [Veli Branham havainnollistaa asiaa, käyttäen kolmea esinettä—Toim.] *Tämä* on (mikä?) Jumala Isä; *tämä* on Jumala Poika; *tämä* on Jumala Pyhä Henki. Hyvä on, nyt, pysähtykäämme nyt hetkeksi, asettaen nuo kolme tähän; Jumala Isä, Poika, ja Pyhä Henki.

¹⁵⁹ Voi, minä—minulla ei ole aikaa tehdä tätä. Minä... [Veljet sanovat: “Jatka vain! Jatka vain!”—Toim.] Mutta, näettehän, no niin, minä koetan kiirehtiä niin nopeasti kuin voin. Suokaa anteeksi, veljeni, mutta minä—minä—minulla ei ole koskaan ollut tilaisuutta puhua teille, ja minä—minä haluan tehdä tämän.

¹⁶⁰ Ja sitten, katsokaa: Jumala Isä, Poika, Pyhä Henki. No niin, Kuka oli Jeesuksen Kristuksen Isä? Jumala oli Jeesuksen Kristuksen Isä. Me kaikki uskomme sen. Onko se totta? [Seurakunta sanoo: “Amen.”—Toim.] Hyvä on.

¹⁶¹ Nyt, kun me otamme Matteuksen 28:19, kun Jeesus sanoi: “Menkää siis, opettakaa kaikkia kansoja, kastamalla heitä Isän, Pojan, Pyhän Hengen Nimessä.” Kymmenen päivää sen jälkeen Pietari sanoi: “Tehkää parannus, ja ottakaa kaste Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä.” Siinä on selvä ristiriita. No niin, älkäämme...siinä on... .

¹⁶² Jokainen on todistanut ja niin edelleen. Tässä se on. Näin minä uskon, ja minä tuon sen vain julki teille, veljet. Minä en sano tätä muualla puhujankorokkeelta; se on teidän asianne. Mutta minä haluan osoittaa teille, mitä minä näen molemmilla puolilla, niin että Pyhä Henki paljastaa sen teille, näettehän.

163 No niin, Matteus 28:19, ja jos—jos Matteus 28:19 on ristiriidassa Apostolien tekojen 2:38 kanssa, silloin Raamatussa on ristiriita, eikä Se ole edes sen paperin arvoinen, jolle Se on kirjoitettu.

164 Nyt jos pannette merkille Matteuksen 16. luvussa Jeesus antoi Pietarille ilmestyksen, ja antoi hänelle avaimet.

165 Nyt, muistakaa, Raamattu ei ole paljastettu jonkin ihmistekoisien ohjelman teologian kautta. Ei ole. Se on ilmestys.

166 Se oli ilmestys alusta alkaen. Miksi Aabel uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain? “Hänelle oli paljastettu,” ettei ollut kyse persikoista ja omenista ja appelsiineista ja omenista. Jos omenat saavat naiset käsittämään, että he ovat alasti, niin meidän on parasta jakaa jälleen omenia, veljet. Ettekö tekin ole sitä mieltä? Nyt, se, se kuulostaa riensävältä, mutta tarkoitukseni ei ollut sanoa sitä niin. Mutta, kysymys ei ollut omenista. Ei todellakaan. Nyt, ja jos näin on, silloin, “Aabelille paljastettiin,” että hän oli isänsä verta. Niinpä hän uhrasi verta, koska se oli ilmestys. Koko asia perustuu sille.

167 Katsokaahan nyt, tässä on vanha, oppimaton kalastaja, ei edes tarpeeksi koulutettu. . . Raamattu sanoo, että hän oli koulua käymätön ja oppimaton. Mutta hän seiso i siellä, ja Jeesus kysyi tuon kysymyksen: “Kenen te sanotte Minun, Ihmisen Pojan, olevan?”

168 “Joku sanoi, tuota noin, että Sinä olet—Sinä olet ‘Mooses’. He sanovat, että sinä olet ‘Mooses’. Kenen he, sanovat. . . he sanovat, ja toinen sanoi, no jaa, että Sinä olet ‘Jeremia, tai yksi profeetoista,’ ja *sitä, tätä, tai tuota.*”

169 Hän sanoi: “Siitä ei ole kysymys. Minä kysyn *teiltä*. Kenen te sanotte Minun olevan?”

170 Ja Pietari toi sen suoraan julki, ja sanoi: “Sinä olet Jumalan Poika.”

171 Ja Hän sanoi: “Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika.” Tarkatkaa nyt. “Liha ja veri ei ole ilmoittanut tätä sinulle, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa.” Näettekö?

172 Olkaa nyt tarkkaavaisia, no niin, katolinen kirkko sanoo, että Hän rakensi seurakunnan Pietarin päälle. Se on väärin.

173 Protestanttinen kirkko sanoo, että Hän rakensi sen Itsensä päälle. Mutta tarkatkaa nyt ja ottakaa selville, katsokaa onko se niin.

174 Hän rakensi sen hengelliselle ilmestykselle siitä, Kuka Hän oli, ymmärrättehän, koska Hän sanoi: “Autuas olet sinä Simon, Joonaan poika. Liha ja veri ei ole paljastanut tätä sinulle. Minä sanon, että sinä olet Simon; tälle kalliolle” (mille kalliolle? ilmestykselle) “Minä rakennan Seurakuntani, eivätkä tuonelan portit Sitä voita.” [Veli Branham koputtaa puhujapöytänsä kolme kertaa—Toim.]

175 Sitten, kun Pietari oli ollut läsnä siellä, kun Matteus 28 lausuttiin, hän lähti sieltä ja kymmenen päivää myöhemmin, tuon ilmestyksen kanssa hän meni ja kastoi ”Herran Jeesuksen Kristuksen” Nimessä. Miksi hän teki sen? Jumalan ilmestyksen kanssa; ja hänellä oli avaimet Valtakuntaan, veli.

176 Saatan nyt loukata teitä hetken, toista puolta teistä, mutta pysähtykääpä hetkeksi. Raamatussa ei ole yhtään paikkaa, missä ketään ihmisiä olisi milloinkaan kastettu ”Isän, Pojan, Pyhän Hengen” Nimessä. Kirjoituksissa ei ole yhtään sellaista kohtaa. Ja jos siellä on, tuokaa se esiin. Ja jos voitte löytää sen jostakin kirkkohistoriasta ennen katolisen kirkon muodostamista, minä haluan teidän näyttävän sen. Siellä ei ole yhtään sellaista kohtaa, no niin, ja se on totta.

Mutta odottakaapa nyt hetki, te Ykseyden kannattajat, hetkinen vain.

177 No niin, ei ole yhtään paikkaa, missä...Jos joku voi näyttää minulle yhden paikan Kirjoituksista, missä tuota seremoniaa ”Isä, Poika, Pyhä Henki” käytettiin Raamatussa, teidän velvollisuutenne on tulla kertomaan minulle, missä joku kastettiin sillä tavalla.

178 Ja jotkut heistä sanovat: ”No, minä otan sen, mitä Jeesus sanoi enkä sitä, mitä Pietari sanoi.” Jos he olivat ristiriidassa toistensa kanssa, niin mitä me teemme? Jos se kaikki ei ole Jumalasta, niin mikä osa Raamatusta on oikein?

179 Sen kaiken täytyy olla yhtäpitävää ja osua yhteen, ja olla yksinomaan ilmestys Jumalalta. Meidän koulumme eivät koskaan tule opettamaan sitä. Se on ilmestys, että teidän täytyy nähdä Se.

180 Sitten, jos nuo kaksi miestä olivat ristiriidassa toistensa kanssa, niin millaista Raamattua me silloin luemme? Kuinka minä tiedän, onko Johannes 14 oikein vai ei? Kuinka minä tiedän, onko Johannes 3 oikein vai ei? Kuinka, kuinka, kuinka minä tiedän? Näettekö?

181 Mutta ainoa tapa, miten minulla voi olla usko Jumalaan, on tietää, että Raamattu pitää paikkansa, ja uskoa Sen olevan oikeassa, ja pysyä tarkalleen Sen kanssa. Vaikka en ymmärräkään Sitä, minä kuitenkin toimin Sen mukaan.

182 Mutta kun nämä ristiriidat tulevat esiin, silloin minä menen Jumalan eteen saadakseni selvyuden. Ja tuo sama Enkeli, joka kohtaa minut kokouksissa ja yöllä, on Se sama, Joka opetti minulle Tämän. Näettekö? Katsokaa nyt, onko se, kuinka tämä nyt on.

183 Nyt, Matteus 28:19, tarkatkaamme sitä nyt hetken. Ja sitten minä otan sen rinnalle Apostolien teot 2:38, missä Pietari sanoi: ”Herra Jeesus Kristus.” Ja Matteus sanoi: ”Isä, Poika, Pyhä Henki.”

184 Kuunnelkaa nyt. Hän sanoi: “Kastakaa heidät...” Ei “Isän nimessä, Pojan nimessä, Pyhän Hengen nimessä.” Hän ei koskaan sanonut sitä. Siellä ei ole mitään “nimi... nimeen... nimeen.”

185 Hän ei koskaan sanonut: “Kastakaa heidät Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen *nimissä*,” koska se ei ole edes järkevää.

186 Hän sanoi: “Kastakaa heidät Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen Nimessä (N-i-m-e-s-s-ä).” Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: “Amen.”—Toim.] “. . . Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä,” konjunktio “ja. . . ja. . . ja.”

187 Ei “nimissä.” Ei “Isän nimessä, Pojan nimessä, Pyhän Hengen nimessä.” Ei “Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen *nimissä*.” Vaan “Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä” N-i-m-e-s-s-ä, yksikkö. No niin, mikä niistä on se oikea nimi, jossa tulisi kastaa? Se on yksi Nimi. Mikä se niistä on? Onko “Isä” tuo oikea nimi, vai onko “Poika” tuo oikea nimi, vai onko “Pyhä Henki” tuo oikea nimi?

188 Se on joku “Nimi,” jossakin. Onko niin? [Seurakunta: “Amen.”—Toim.] No niin, nyt minä haluan kysyä teiltä jotakin, sitten. Jos tuo “Nimi,” sitten, jos Jeesus sanoi: “kastakaa heidät Nimeen Isän, Pojan, ja Pyhän. . .” Kuinka moni uskoo, että Jeesus sanoi sen? [“Amen.”] Niin on Kirjoituksissa. Se on Matteus 28:19, “Nimeen Isän, Pojan. . .”

189 [Veli Branham näkee hämminkiä—Toim.] Onko jotain, mitä me. . . Ei, se on, luulin. . . Hyvä on. [Eräs veli sanoo: “Anteeksi, Veli Branham?”] Kyllä. [“Minä haluan kääntää tämän nauhan, enkä halua menettää sitä.”] Hyvä on. [Tyhjä kohta nauhalla.]

190 No niin, “Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä.” Kuunnelkaa nyt, veljet. Ei ole sellaista kuin nimi “Isä,” koska *Isä* ei ole nimi. Se on titteli. Ei ole sellaista kuin nimi “Poika,” koska *Poika* on titteli. Ei ole sellaista kuin nimi “Pyhä Henki.” Se kuvaa, mitä Hän on.

191 Sanoin sen eräillä saarnaajien aamiaisella yhtenä aamuna, ja eräs nainen. . . Poissa järjestyksestä, tietenkin, jokainen, joka keskeyttää sillä tavalla jotakin. Hän sanoi: “Odota hetkenen! Anteeksi vaan!” Hän sanoi: “Pyhä Henki on nimi.”

192 Minä sanoin: “Se kuvaa, mitä Se on. Minä olen ihminen, mutta minun nimeni ei ole ‘Ihminen’.”

193 Se on Pyhä Henki. Se ei ole nimi. Se kuvaa, mitä Se on. Se on substantiivi, tietenkin, mutta se ei ole. . . Se on—se on. . . Se ei ole nimi.

194 Nyt, jos Hän sanoi: “Kastakaa heidät Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen Nimessä,” eikä Isä, Poika, tai Pyhä Henki ole nimi, niin mikä sitten on tuo Nimi? Sen me haluamme saada selville.

¹⁹⁵ No niin, me voimme saada sen kaiken kootuksi yhteen, jos te hetken tarkkaatte ja—ja—ja tarjoatte vähän aikaa nyt, tai varaatte vähän aikaa, tarkoitin sanoa. Huomatkaa nyt Matteus 28:19. No niin, minä en sano, että . . .

¹⁹⁶ Te ehkä, te olette saattaneet tehdä sen, jotkut teistä sisarista tai veljistä. Te olette saattaneet ottaa jonkin kirjan, eräänä päivänä, ja katsoneet sen loppua, ja siellä sanottiin: “John ja Mary elivät onnellisina elämänsä loppuun asti.” No niin, keitä ovat John ja Mary? Mikä on, keitä ovat John ja Mary, jotka elivät onnellisina elämänsä loppuun asti? On vain yksi tapa, millä milloinkaan voitte saada selville, keitä John ja Mary ovat; se on, jos se on teille arvoitus, menkää takaisin ja lukekaa tuo kirja. Onko se totta? [Seurakunta sanoo: “Amen.”—Toim.] Menkää takaisin alkuun ja lukekaa se lävitse, ja se kertoo teille, keitä John ja Mary ovat.

¹⁹⁷ No niin, jos Jeesus sanoi, Jeesus Kristus, Jumalan Poika, joka sanoi: “Menkää siis, opettakaa kaikkia kansoja, kastamalla heitä Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen Nimessä,” eikä *Isä, Poika*, tai *Pyhä Henki* ole nimi. Silloin, jos se on arvoitus, meidän on parasta mennä Kirjan alkuun.

¹⁹⁸ Menkäämme nyt takaisin Matteuksen 1. lukuun ja me aloitamme sieltä, se esittää meille sukuluettelon, kunnes se tulee 18. jakeeseen.

¹⁹⁹ Nyt tarkatkaa, katsokaahan tätä nyt hetki. [Veli Branham havainnollistaa asiaa, käyttäen kolmea esinettä—Toim.] *Tämä* on Isä, minun oikealla puolellani: *tämä* tässä keskellä on Poika; ja *tämä* on Pyhä Henki. No niin, *tämä* on Jeesuksen Kristuksen Isä. Onko se niin? [Seurakunta sanoo: “Amen.”] Jumala on Jeesuksen Kristuksen Isä. Me kaikki uskomme sen? [“Amen.”] Hyvä on.

²⁰⁰ Nyt Matteus 1:18 sanoo:

Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli näin. Kun . . . hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen . . . ennen heidän yhteenmenoaan olevan raskaana . . .

²⁰¹ [Veli Branham pitää tauon. Seurakunta: “Pyhä Henki.”] Minä ajattelin, että *Jumala* oli Hänen Isänsä! [Veli Branham pitää tauon—Toim.]

Ja Hän on synnyttävä pojan, . . . hänen nimensä on oleva JEESUS: . . .

Ja Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, . . . hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, vaan aikoi salaisesti hyljätä hänet.

Mutta kun hän tätä ajatteli, niin katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: “Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi: sillä se, mikä hänessä on sinnyt, on . . .

202 [Veli Branham pitää tauon. Seurakunta: “Pyhästä Hengestä.”] Minä ajattelin, että Jumala oli Hänen Isänsä? No, onko Hänellä sitten kaksi isää, veljet? [“Ei.”—Toim.] Hänellä ei voi olla. Jos Hänellä olisi, niin Hän olisi äpärä, ja millainen uskonto meillä siinä olisi? Teidän täytyy myöntää, että Isä Jumala ja Pyhä Henki on yksi ja sama Henki. Varmasti, Se on. Varmasti, Se on yksi ja sama Henki. No niin, me pääsimme sen lävitse, ja näemme sen.

Ja hän on synnyttävä pojan, ja heidän on annettava hänelle nimi JEESUS, sillä Hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.

...tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen...

203 Minä lainaan Kirjoituksia. Te saarnaajat tiedätte sen, kun jatkan.

...että kävisi toteen...puhunut profeettansa kautta, Herra, joka sanoo:

...neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää lapsen, ja tälle on annettava nimi Immanuel, mikä on käännettyinä...

204 [Veli Branham pitää tauon. Seurakunta: “Jumala meidän kanssamme.”] “Jumala meidän kanssamme!” Onko se totta? [“Aamen.”—Toim.]

205 Mikä sitten on Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen Nimi? [Eräs veli sanoo: “Jeesus Kristus.”—Toim.] Kyllä, tietysti. Siitä syystä Pietari kastoi heidät “Jeesuksen Kristuksen” Nimessä.

206 Mutta, minä en välitä siitä, vaikka teidät olisi kastettu Saaronin Ruusun, Laakson Liljan, Aamutähden nimessä, nekin ovat titteleitä. Jos teidän sydämenne on oikeassa suhteessa Jumalaan, Hän tuntee teidän sydämenne.

207 Mutta nyt, nyt, minä olen ilmaissut sen. Nyt, nyt minä sanoin...Sitten veli Scism sanoi: “No niin!” Tietenkin, varmasti, se näytti Ykseysopilta, ja hän oli heti mukana siinä.

208 Sitten minä sanoin: “Nyt tässä minä haluan sanoa teille nyt jotakin.” Näettekö? Minä sanoin: “Nyt minä haluan todistaa teille, että nämä molemmat miehet sanoivat saman asian.”

209 Nyt, Matteus sanoi: “Isän Nimessä.” Onko se totta? [Seurakunta sanoo: “Amen.”—Toim.] Hyvä on. Ja Pietari sanoi: “Herran Nimessä.” Matteus 28:19 sanoi: “Isän Nimessä,” ja Apostolien teot 2:38 sanoi: “Herran Nimessä.” Daavid sanoi: “Herra sanoi minun Herralleni.” Kuka Se oli? Isä ja Herra on sama Nimi. Daavid sanoi: “Herra sanoi minun Herralleni: ‘Istu Minun oikealle kädelleni.’” Näettekö: “Isän Nimessä; Herran Nimessä.”

210 Ja Matteus sanoi: "Pojan Nimessä," ja Pietari sanoi: "Jeesuksen Nimessä." Kuka on Poika? Jeesus.

211 "Pyhän Hengen Nimessä," oli Matteuksessa; ja Pietari sanoi: "Kristuksen Nimessä," Logos.

212 *Isä, Poika, Pyhä Henki*: "Herra Jeesus Kristus." Sehän on niin täydellistä kuin vain voi olla. Näettehän?

213 Veli Scism sanoi minulle. Veli Scism, tuo Ykseyden veli, hän sanoi: "Veli Branham, se on oikein, mutta," hän sanoi: "tuo on *tämä*."

214 Minä sanoin: "Silloin, tämä on *tuo*." Se on totta. Näettehän? Minä sanoin: "Jos tuo on *tämä*, tämä on *tuo*. Niin mistä te oikein teette niin suuren numeron?"

215 Minä sanoin: "Sallikaa minun ehdottaa teille, veljet. Jos minä joskus kastan jonkun henkilön, niin tällä tavalla. . ."

216 Minä sanoin: "No niin, tässä on tri Ness." Ja joku teistä veljistä sanoi, hetki sitten, te veljet, että te tunsitte tri Nessin.

217 Hyvä on, minä sanon, täällä, veli Hicks täällä, hänellä on. . . minä luulen, että sinulla on tohtorin arvo. Onko se totta? Hyvä on.

218 Sitten minä sanoin: "Jos tri Ness, istuen tässä. . ." Sitten minä sanoin: "Jos minä haluaisin. . ." No niin, kun minä vien jonkun henkilön veteen kastettavaksi, minä näen sen niin kuin hänkin, minä sanoin: "Ne olivat Hänen Nimensä titteleitä."

219 Minä sanoin: "Nyt, Assemblin veljet käyttävät arvonimiä, ja Ykseyden veljet Nimeä." Minä sanoin: "Nyt minä aion todistaa teille, että te molemmat olette väärässä, ja minä oikeassa." Te tiedätte, kuinka teidän täytyy. . . Kun teillä on miehiä sellaisen paineen alla, täytyy teillä olla vähän huumorintajua silloin tällöin, jotta he voisivat siten vähän rentoutua. Niinpä minä sanoin: "Minä aion todistaa teille, että te olette molemmat väärässä, ja minä oikeassa."

220 Minä sanoin: "Mitä jos minä nyt haluaisin osoittaa arvostustani veli Nessille, minä sanoisin. . ."

221 Tai, tai veli Hicksille täällä, näettekö. Jos minä sanoisin: "Hicks!" No niin, kuulostaisiko se mukavalta? Ei. No, entä jos minä sanoisin: "Tohtori! Hei Tri! Mitä kuuluu?" No niin, se kuulostaa epäkunnioittavalta, eikö vain?

222 "Kun," minä sanoin, "te Assemblies teette juuri niin, näettehän. Kun te Assembly-veljet sanotte: 'Isän, Pojan, Pyhän Hengen Nimessä,' te vain sanotte: 'pastorin, tohtorin nimessä.'"

223 Ja minä sanoin: "Sitten te Ykseyden veljet, kun te kastatte, te sanotte: 'Jeesus!'" He eivät käytä. . .

224 He, Jeesus Yksin, käyttävät vain "Jeesus"-nimeä. On olemassa monia Jeesuksia. Mutta, Se on Herra Jeesus Kristus,

ymmärrättehän. On monia . . . Kastavat “Jeesuksen” Nimessä, mutta minä en todellakaan kannata sitä; mikään Kirjoitus ei tue sitä. Menkää alkuperäiseen, ja katsokaa, eikö se olekin “Herra Jeesus Kristus.” Varmasti, Hän on Herra Jeesus Kristus. On monia Jeesuksia, varmasti. Ja *Kristus* on “Voideltu.”

225 Minä sanoin: “Nyt, jos minä sanoisin saman asian veli Nessille. Minä sanoisin, kuulostaisiko se oikealta, jos minä sanoisin: ‘Hei, Ness!’” Minä sanoin: “Näin te Ykseydessä sanoisitte sen. Näettekö? Eikö olisi epäkunnioittavaa välinpitämättömyyttä tuota miestä kohtaan, joka on opiskelut ja on saanut tohtorin arvo? Jos hän on kovasti opiskellut sen vuoksi, tulee häntä puhutella tuolla arvonimellä.”

226 Ja minä sanoin: “Sitten jos minä sanoisin: ‘Hei tohtori!’” Minä sanoin: “Eikö se kuulostaisi lattealta, jos saarnaaja puhuttelisi toista sillä tavalla?” Tai minä sanoin: “Juuri niin te teette, vain tittelin puolelta.”

227 Mutta minä sanoin: “Kun minä vien ihmisen veteen; minä kävelen sinne ja kysyn häneltä ja puhun ja tiedustelen hänen nimeänsä ja kuka hän on ja hänen uskoansa.

228 “Sitten minä rukoilen ja sanon: ‘Nyt, Isä, niin kuin Sinä olet käsenyt meidän “mennä kaikkeen maailmaan ja tehdä opetuslapsia kaikista kansoista, . . .”’” Te veljet tiedätte, että se on alkuperäinen teksti, näettehän. “ . . . tehdä opetuslapsia kaikista kansoista, kastaen heidät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimeen; opettaen heitä pitämään kaiken,” mitä Sinä olet . . . kaiken mitä Sinä olet opettanut meille.’

229 “Niinpä sitten minä sanoin: ‘Uskosi tunnustuksen perusteella; syntiesi tunnustuksen ja uskosi perusteella Jumalan Poikaan minä kastan sinut, rakas veljeni, Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä.’”

230 Minä sanoin: “Näin minä kastan. Minä tunnistan myös Hänen arvonimensä, mitä Hän oli, sekä Isä, Poika, että Pyhä Henki. Ja syy, miksi Jeesus sanoi niin, oli . . .”

231 Katsokaahan nyt. Jos—jos niin ei ole, silloin teillä on ristiriita Raamatussanne; teillä on ristiriita. Ja mitä te silloin teette, kun . . . Mitä, jos tämä buddhalainen veli nousisi ylös ja sanoisi: “Miten on *tämän* kanssa?” Mitä he sanoisivat, kun he kertoivat minulle . . .

232 Siellä, kun tuo intialainen veli haastoi Morris Reedheadin, ja sanoi hänelle, sanoi: “Entä miten on Markus 16. kanssa?” Hänen täytyi perääntyä siitä.

233 Teidän ei tarvitse perääntyä yhtään mistään. Se on Jumalan Sana. Pysykää Sen kanssa. Vain rukoilkaa. Saakaa ilmestys. Se kaikki on sopusoinnussa.

234 Katsokaahan, he molemmat sanovat saman asian, no niin; ei arvonimiä; ei latteutta. Minä sanoin: “No niin . . .”

235 Minä tunnistin Hänet. Hän oli Isä; ei toinen Jumala. Hän oli Poika; ei toinen Jumala. Sama Jumala! Ne ovat kolme virkaa. Jumala Isyyden ajanjaksossa, jos te haluatte sanoa sen niin, Isyyden; Pojan ajanjakso; ja tuo sama Jumala on nyt meissä: “Minä olen teidän kanssanne.” “Minä,” persoonapronomini: “Minä olen teidän kanssanne.” Niinpä, te näette, että kyse on kolmesta virasta, ei kolmesta Jumalasta.

No niin, veli, jos opetuslapset eivät koskaan käyttäneet sitä, ja myöhemmin . . .

236 Minä en sano mitään sitä vastaan. Se kyllä sopii. Mutta minä sanon teille, että jos joku mies tulisi tänne ollen kastettu “Saaronin Ruusun, Laakson Liljan ja Aamutähden” nimessä, ja hän uskoi Jeesukseen Kristukseen Pelastajanaan; minä sanoisin: “Jumala siunatkoon sinua, veli! Tule, menkäämme eteenpäin!” Näettekö? Se on totta. Koska, jos teidän sydämenne ei ole oikeassa tilassa, silloin te olette väärässä, joka tapauksessa. Tarkalleen oikein. Ja teidän—teidän sydämenne täytyy olla oikeassa tilassa.

237 Ja minä sanoin: “Katsokaahan nyt. No niin, jos minä tervehtisin veli Nessiä tässä, minä sanoisin: ‘Pastori, tohtori Ness.’ Niin se on tarkalleen. Hän on sananpalvelija. Hänet tulee huomioida pastorina. Hän on opiskellut ja paljon opiskelut. Hänellä on tohtorin arvo, joten häntä tulee kutsua ‘tohtoriksi.’ Se on hänen tittelinsä, näettehän. Ja hänen nimensä on kuitenkin ‘Ness.’ No niin, minä en sanoisi: ‘Hei Ness! Hei tohtori!’ Ei, se ei olisi oikein. Minä sanoisin: ‘Pastori, tohtori Ness.’

238 “Katsokaahan, tällä tavalla minä puhuttelen Häntä, katsokaa, mitä Hän on; sekä Isä, Poika että Pyhä Henki, ‘Herra Jeesus Kristus.’” Ymmärrättekö?

239 Ja minä sanoin: “Jos minä joskus kastaisin jonkun teidän seurakunnistanne, tällä tavalla minä kastan heidät.” Minä sanoin: “Ottaisitko sinä hänet vastaan, veli Ness?”

240 Hän sanoi: “Tietenkin. Hänet on kastettu Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen Nimessä.”

Minä kysyin: “Ottaisitko sinä hänet vastaan, veli Scism?”

Hän sanoi: “Tietysti, hänet on kastettu Jeesuksen Nimessä.”

241 Minä sanoin: “Mikä teitä sitten vaivaa, veljet? Miksi te ette hyväksy sitä ja särje näitä muureja, joiden sisällä nämä ihmisraukat ovat. Ykseylläiset haluavat, todella, seurakunnat, he haluavat palvoa Assemblilaisten kanssa. Ja samoin Assemblilaiset, seurakunta, haluaa palvoa Ykseylläisten kanssa. Ja veljet tuntevat niin. He tuntevat niin. Mutta niin kauan kun perkele voi saada heidät taistelemaan. . . .”

242 Näettekö te nyt, mitä minä tarkoitan, veljet? Minun päämääräni on tuo yksi asia, Jeesus Kristus, ja Jeesuksen Kristuksen Ruumiin yhdistäminen. Se on minun tarkoitukseni. [Seurakunta sanoo: "Amen."—Toim.]

243 No niin, minä en sano mitään sellaista kuin: "Hei, sinua ei ole kastettu Jeesuksen Nimessä; sinä olet menossa helvettiin." No niin, sellainen on pötypuhetta.

244 Minä kerron teille, mitä tapahtui eräänä päivänä. Minä olin Texasissa. Ennen lähtöäni... Ja veljet täällä ovat sen todistajia. Ykseyden seurakunta, seitsemänkymmentäkaksi seurakuntaa, oli rahoittamassa kokoustani. Ja minä panin veli Pettyn, Assemblies of Godin veljen, puhujanlavalle tuona iltana. No niin, te tiedätte sen olevan totta. Hän on rakas veli, veli Petty, jos jotkut teistä tuntevat hänet, Beaumontista, Texasista. Hän on yksi hienoimmista miehistä, joita olen koskaan tavannut. Hänen vaimonsa on kääntymykseen tullut katolinen, todella pyhitetty nainen. Hän on todellinen Jumalan mies.

245 Sanokaapa minulle, kuka on hienempi mies kuin veli Roy Weed, Assemblies of Godista. Mainitkaa kuka tahansa näistä miehistä, katsokaa tänne, kaikkia näitä veljiä, jotka tunnen täältä. Veli täältä Philadelphia-seurakunnasta, ja nämä Assemblies of Godin miehet, ja ketkä olisivat hienompia ihmisiä? Sanokaapa se minulle. Sanokaapa kuka olisi hienempi mies kuin Jack Moore? Sanokaapa se minulle. Hän on sellainen, mitä he sanovat. . . He kuuluvat heihin. Hän ei ole radikaali. Te löydätte radikaaleja molemmilta puolilta; ja juuri heitä ihmiset osoittavat, ja sitä perkele osoittaa.

246 Mutta he ovat kaikki Jumalan miehiä. Jumala on antanut heille Pyhän Hengen. Jos Jumala ei olisi armollinen, me olisimme kaikki menneittä, touhuinemme ja asioinemme. Se on tarkalleen totta. Mutta Jumalan armo yhdistää meidät. Ei ihme, että me voimme laulaa: "Siunattu olkoon side, joka yhdistää sydämemme Kristillisessä rakkaudessa." Sitä me tarvitsemme, sitten.

247 Ja tiedättekö, mitä? Seurakunnan Johtava Ylivalvoja soitti minulle, ja hän sanoi: "Tiesitkö, mitä sinä teit eilen illalla?" Toisena iltanani siellä.

Minä sanoin: "Mitä?" Minä sanoin: "Meillä oli ihmeellinen kokous."

Hän sanoi: "Sinulla oli saarnatuolissasi mies, joka oli syntinen."

Minä sanoin: "Minä en tiennyt sitä." Missä oli. . .

Hän sanoi: "Tuo herra Petty."

248 "Ai," minä sanoin, "syntinenkö? No mutta," minä sanoin, "hänhän on Assemblies of Godin saarnaaja, veli."

249 Hän sanoi: “Kyllä, mutta hän on silti syntinen, koska häntä ei ole kastettu oikein.”

250 Ja minä sanoin: “Veli, minä pyydän, että kerrot minulle, miksi?” Minä sanoin: “Hänellä on Pyhä Henki.”

251 Hän sanoi: “Veli Branham, mitä Pietari sanoi? ‘Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimeen syntienne anteeksisaamiseksi.’ Sen vuoksi sinun syntejäsi ei voida antaa anteeksi ennen kuin sinut on kastettu Jeesuksen Nimessä.”

Minä kysyin: “Onko tämä se kaava, veljeni?”

Hän sanoi: “Tämä on se kaava.”

252 Minä sanoin: “Ja silloin Jumala sekoitti oman suunnitelmansa, Apostolien tekojen 10:49:ssä, sillä ‘Kun Pietari vielä puhui näitä sanoja, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka kuulivat Sanan,’ näettehän, eikä heitä ollut koskaan kastettu, millään tavalla. Silloinhan Jumala antoi Pyhän Hengen ihmisille, jotka eivät olleet edes kääntyneitä?” Minä sanoin: “Missä ihmeessä te nyt seisotte?”

253 Hän sanoi: “Tiedätkö, mitä me teemme?” Hän sanoi: “Me piirrämme pienen ympyrän, ja piirrämme sinut suoraan ulos ympyrästäme.”

254 “Silloin,” minä sanoin, “minä piirrän toisen, ja vedän teidät jälleen takaisin sen sisälle.” Minä sanoin: “Te ette voi piirtää minua ulos, koska minä rakastan teitä. Näettehän, te ette vain voi tehdä sitä.” Minä sanoin: “Siellä on liian monia teidän—teidän veljiänne, jotka rakastavat minua ja uskovat minuun.” Minä sanoin: “Sinä, minä—minä. . . He tulevat, joka tapauksessa.” Minä sanoin: “He tulevat. Ettekä te voi piirtää minua ulos. Jos te piirrätte minut ulos, piirrän minä teidät takaisin sisälle.” Minä sanoin: “Kun te piirrätte yhden ympyrän; Jumala armossaan sallii minun piirtää toisen ja vetää teidät suoraan takaisin sisälle.” Se on totta, vetää heidät suoraan takaisin sisälle.

255 Ja, veli, oi, Kristuksen Nimessä, sallikaa minun sanoa tämä. Minulla—minulla on. . . Tiedän, että käytän tähän paljon aikaa; ja on jo melkein aika lopettaa, arvelisin, mutta sallikaa minun vain sanoa tämä, näettehän.

256 Ja minä sanoin tuolle miehelle, minä sanoin: “Minä kulkisin kanssasi niin kauan kuin sinä saarnaisit Kirjoituksia, ja sinulla olisi rakkaus ja sinä uskoisit, että se. . . ja saarnaisit ja sanoisit, että sinä kastat ihmisiä. . . ei ‘Jeesus’-Nimessä, ainoastaan Jeesuksen. Ei. Minä—minä en varmastikaan kannata sitä, koska tunnen useita Jeesuksia; tunnen heitä Afrikasta ja eri paikoista, Jeesus-nimisiä ihmisiä. Mutta jos käytät ilmausta, meidän ‘Herramme Jeesus Kristus,’ niin minä olen yhtä mieltä kanssasi siitä. Se on oikein. Minä seison sinun

rinnallasi. Minä uskon, että sinun tulisi panna 'Isä, Poika ja Pyhä Henki' ensiksi, näethän, saadaksesi se oikein." Minä sanoin: "Uskon, että sinun tulisi tehdä niin."

Mutta hän sanoi: "Oi, ei, ei! Se on jälleen kolminaisuutta."

Minä sanoin: "Se ei ole kolminaisuutta. Se on yksi Jumala kolmessa virassa."

²⁵⁷ Se ei ole kolminaisuus, kolme Jumalaa. Meillä ei ole mitään kolmea Jumalaa. Varmasti ei. Sitä ei ole. Sitä ei ole opetettu Raamatussa. Ja on vain yksi Jumala. "Kuule Israel, Minä olen Herra sinun Jumalasi." Yksi Jumala! Ensimmäinen käsky: "Älä pidä muita jumalia Minun rinnallani." Varmasti, Hän on yksi Jumala, ei kolmea.

²⁵⁸ Se on katolinen versio siitä; ja se siirtyi katolisuudesta luterilaisuuteen, ja yhä eteenpäin, ja niin edelleen, ja ihmisten keskuudessa uskotaan tänään yleisesti, että meillä on kolme Jumalaa.

²⁵⁹ Ja sinne te ette koskaan... Tämä Evankeliumi ei tule koskaan menemään juutalaisille... Mistä, minä profetoin eräänä aamuna yhdelle juutalaiselle lähetysaarnajalle siellä. Te ette voi koskaan viedä kolminaista Jumalaa juutalaiselle. Te ette voi koskaan tehdä sitä. Mitä, hän ei ole; hän tietää asian paremmin. Katsokaahan, hän tietää Raamatusta enemmän kuin sen. Mutta Hän ei tule koskaan olemaan kolminainen Jumala, juutalaiselle. Jos te teette hänelle tiettäväksi, että Se on sama Jehova, hän ottaa sen vastaan heti. Varmasti! Siinä se on, näettehän.

²⁶⁰ Ja minä uskon tämän kaiken. Niin kuin Joosef sanoi: "Veljet, älkää olko vihaisia itsellenne, sillä Jumala on tehnyt tämän," näettehän. Niinpä, sillä asia on niin, että se saattoi odottaa tähän aikaan asti, siinä kaikki, koska meidän pakanain aikamme on melkein ohitse. No niin, minä uskon sen koko sydämestäni. Niinpä näettekö te, veljeni? [Seurakunta sanoo: "Amen."—Toim.] Minä koetan pyrkiä johonkin, että, tämä ryhmä, väki, miehet, joilla on Pyhän Hengen kaste.

²⁶¹ Aimee McPhersonin ryhmä, mitä hän teki? Hän oli ensin Ykseysläinen, luulisin; sitten hän lähti sieltä ja tuli Assemblylaiseksi: sitten hän lähti sieltä organisoituen toisella tavalla; täällä jonkin aikaa sitten, loi itselleen pienen ryhmän, pienen asian.

²⁶² Istuin O. L. Jaggersin kokouksessa. No niin, me kaikki tunnemme O. L. Jaggersin. Hänen—hänen isänsä auttoi perustamaan Assemblies of Godin Yleisen Neuvoston. No niin, O. L. Jaggers on suuri mies. Hän on suuri saarnaaja. Kerroin hänelle jokin aika sitten, minä sanoin: "Veli Jaggers, jos minä osaisin saarnata niin kuin sinä saarnaat, minä en koskaan enää edes pitäisi parantamiskokousta." Mutta hänellä on kaikki tuo veri ja viini, ja muu, sen jälkeen, kun hän ensin aloitti siellä.

263 Suokaa minulle anteeksi, jos loukkaan tunteitanne, veljet, sen suhteen. Minä—minä. . . Ei siinä mitään. Jumala voi saada verta tulemaan, viiniä tulemaan, tai öljyä tulemaan, mitä tahansa Hän haluaakin, mutta se ei anna anteeksi syntejä. Ei. Ei. Ei, todellakaan. “Jeesuksen Kristuksen Veri ei koskaan kadota Voimaansa, ennen kuin koko Jumalan lunastettu Seurakunta on pelastettu niin, ettei se enää tee syntiä.”

264 Minä sanoin: “Veli Jagers?” Minä tapasin hänet; minä soitin hänelle. Ja minä olin Kristittyjen Liikemiesten kanssa. Minä sanoin, minä sanoin: “Veli O.L.?”

265 Hän sanoi: “Missä kummassa sinä olet?” Minä olin eräässä pienessä, halvassa motellissa siellä. Ja hän sanoi: “Aiotko sinä kertoa minulle, että he panivat sinut sinne?”

266 Minä sanoin: “Minä halusin niin. Kun tulin luoksesi,” minä sanoin, “mitä sinä teit? Sinä panit minut sinne Statler Hotelliin, ja minun vain täytyi seistä nurkassa. Minut vietiin pöytään; enkä minä tiennyt, mitä veistä käyttää, enkä mitään muutakaan. Enkä minä. . . Menin sinne alas, ilman takkia, ja he halusivat ajaa minut ulos.” Ja minä sanoin: “Minä—minä en tiedä, kuinka käyttäytyä siellä.”

Hän sanoi: “Minä vien sinut sinne, jos he ovat liian köyhiä tekemään sen.”

267 Minä sanoin: “Ei, herra.” Minä sanoin: “Mutta haluaisin syödä pihvin kanssasi, jos sinä maksat sen.”

Ja hän sanoi: “Hyvä on.”

268 Niinpä me sitten menimme erääseen paikkaan ja istuuduimme. Ja minä sanoin: “Veli Jagers, minä todella ihailen sinun. . .”

269 Ja hän on oikein hyvä ystäväni, rakas veli. Ja minulla—minulla oli hänen pieni kirjoituksensa, ja hän. . . jossa hänellä oli tuo nainen, joka oli juuri tullut tänne ulkomailta, jolla oli verta käsissään, ja muuta sellaista. Joten minulla oli se täällä. Minä vain halusin hänen kerran kieltävän sen, ja sitten minulla oli se hänen—hänen omassa lehtisessään, tiedättehän.

270 Minä sanoin: “Olen pannut merkille, kuinka sinä menet eteenpäin, sinulla on, sinulla alkaa suuret kokoukset.” No, Liikemiehet olivat kutsuneet minut sinne, tietenkin.

271 Näyttää siltä kuin ihmiset tietäisivät. Jos Pyhä Henki voi paljastaa minulle asioita puhujanlavalla, eikö hän voi kertoa minulle, mitä tapahtuu muissa paikoissa, veljet? [Seurakunta sanoo: “Amen.”—Toim.]

272 Minä voin kertoa teille sana sanalta ja todistaa sen veli Carlsonin ja tämän veljen kautta *tässä*. Minä istuin kokouksessa eilen ja kerroin näille veljille, mitä täällä olisi tänä aamuna. [Eräs veli sanoo: Kyllä.”—Toim.] Se on totta. Tarkalleen. [“Amen.”] Näettekö? Koska Pyhä Henki herätti minut ja sanoi:

“Seiso ikkunan vieressä.” Minä katsoin ikkunasta, ja Hän näytti minulle aivan tarkalleen *tämän*. Minä sanoin: “No niin, veljet. . .” [Eräs veli sanoo: “Se on totta.”] Minä näytin teille tämän, tarkalleen oikein. Siinä se on! Näettekö?

No niin, heidän pitäisi tietää se.

273 Täällä Chatauquassa jokin aika sitten eräs mies nousi ylös ja sanoi: “Veli Branham on profeetta.” Minä en väitä olevani mikään profeetta. Ymmärrättehän? Mutta hän sanoi: “Veli Branham on profeetta, kun hän on erottamisen Hengen alla, mutta,” hän sanoi, “voi, hänen Oppinsa on myrkyä. Olkaa varovaiset Sen kanssa.” Minä ajattelin, kuinka koulutettu mies voi sanoa jotakin sellaista?

274 Mitä *profeetta* merkitsee? “Sanan Jumalallinen tulkitsija.” “Herran Sana tuli profeetalle,” näettehän. Mutta, juuri tämä, se ei ole täällä sanottavaksi.

275 Mutta, joka tapauksessa, veli Jagers. Ja minä sanoin, hän sanoi, oi. . . Minä sanoin: “Olen nähnyt tuosta naisesta, jolla on tuota verta käsissään.”

276 “Oi,” hän sanoi: “Veli Branham, se on uskomattominta, mitä olet koskaan nähnyt!”

277 Minä sanoin: “Veli Jagers, minä rakastan sinua. Ensiksi haluan, että otat käteni käteesi. Sanokaamme, että olemme veljiä.”

Hän sanoi: “Varmasti. Mikä on hätänä?”

278 Minä sanoin: “Sinä olet yksi voimallisimmista saarnaajista, mitä tunnen. Mikä—mikä työkalu sinä oletkaan Jumalalle!”

279 Hän sanoi: “Kiitos, veli Branham. Sinä olet todella nöyrä.”

280 Minä sanoin: “Minä en sano sitä ollakseni nöyrä. Minä sanon sen, koska uskon, että sinä olet Jumalan palvelija.” Mutta minä sanoin: “Veli Jagers, jollet sinä. . . Sinä olet—sinä olet menossa liian pitkälle; sinulla ei ole mitään vastapainoa sille, mistä sinä puhut. Sinä perustat. . .”

281 Ja tämä on vikana monien teidän Assemblies of Godin, ja toistenkin miesten kanssa, näissä parantamiskokouksissa. Minä en moiti teitä. On niin paljon, mitä kutsutaan. . . Ja Tommy tässä on hyvä veli, ja me tiedämme, kuinka vakaasti hän seisoo. Mutta täällä on nykyisin niin paljon asioita Jumalallisen parantamisen nimen alla, ettei ole ihme, että te ette halua järjestää kokousta tässä kaupungissa. He tulevat ja imevät ihmiset tyhjiin ja menevät pois. Ja mitä heillä on? He eivät anna ihmisille hiukkaakaan enempää, kuin mitä te annatte puhujalavaltanne, omasta saarnatuolistanne. Ja te olette oikeassa, veljet. Minä sanon teille, te olette oikeassa. Mutta on juuri niin kuin. . .

282 Minä luin historiaa Martti Lutherista. Siinä sanottiin: “Ei ollut mikään salaisuus, että Martti Luther saattoi protestoida

katolista kirkkoa vastaan ja onnistua siinä.” Te olette lukeneet hänen historiansa. “Mutta että Martti Luther saattoi pitää päänsä kaiken sen fanaattisuuden yläpuolella, joka seurasi hänen herätystään, siinä oli salaisuus.”

²⁸³ Ja kun jotakin tavatonta on tehty, ympärileikkaamattomat tulevat perässä juuri niin kuin oli Egyptissä. Ja se on aina saanut aikaan vaikeuksia. Me tiedämme sen tullessamme sinne. Kun Koorä nousi esiin, ja Jumalan täytyi hävittää se. Mutta, veljet, minä en moiti teitä.

²⁸⁴ Veli Jagers istui siellä ja koetti selittää minulle, että Pyhä Henki teki sen. Ja minä sanoin. . . Ja sitten minulla oli, hänen omassa lehtisessään. . . Minä sanoin: “Veli Jagers, no niin,” minä sanoin, “minä olen käynyt seitsemän vuotta kansakoulua. Ja sinä olet jumaluusopin tohtori ja olet opiskellut tullaksesi asianajajaksi. Sinut kasvatettiin puhtaassa, kunnallisessa seurakunnassa, Assemblies of Godissa. Sinun isäsi auttoi perustamaan tuon uskon. Ja sinä vetäydyt siitä pois, se on sinun vallassasi.” Mutta minä sanoin: “Se on kunkin ihmisen asia, joka haluaa tehdä sen. Minä en vedä mitään rajalinjaa siihen. Mutta kun tulee kyse siitä, että sinunlaisesi työkalu, joka voisi voittaa tuhansia sieluja Kristukselle, rakentaisi palvelustehtävänsä jollekin sensaatiolle.” Minä sanoin: “Veli Jagers, kun sinä rakennat *tuollaisen* pylvään, jollei sinulla ole vastapainoa sille, hetken päästä se kaatuu. Ja sinulla täytyy olla Kirjoitukset tukena sille, mistä puhut.”

Hän sanoi: “Sille on Kirjoitusten kohta.”

Minä sanoin: “Esitä se.”

²⁸⁵ Hän sanoi: “No, veli Branham,” hän sanoi, “Pyhä Henki tekee sen.”

²⁸⁶ Minä sanoin: “Näytä minulle Kirjoitukset, missä Ne sanovat Pyhän Hengen milloinkaan laittaneen verta vuotamaan jostakin henkilöstä, ja niin edelleen, sillä tavoin. Näytävä se; kun heistä on vuotanut öljyä. Sinä sanoit: ‘Tuo öljy oli Jumalallista parantumista varten.’ Ja sinä sanoit: ‘Tuon naisen veri olisi kansojen pelastukseksi.’” Minä sanoin: “Jos niin on, mitä sitten on tapahtunut Jeesuksen Kristuksen Verelle? Se vähentää sen arvoa. Ja mikä tahansa on Sitä vastaan, on anti. Se on Sitä vastaan.” Minä sanoin: “Se tulee antikristuksen opiksi.”

“Oi,” hän sanoi, “Veli Branham, sinä opit sen jonakin päivänä.”

²⁸⁷ Minä sanoin: “Minä toivon, etten koskaan opi sellaista. Nyt, veli,” minä sanoin: “minä rakastan sinua, ja sinä olet minun veljeni.” Ja minä sanoin: “Veli Jagers, sinä tulet hetken päästä oksalle, jolta sinä et pääse pois. Palaa takaisin seurakuntaasi ja palaa takaisin ja pysy Evankeliumin kanssa.” Ja minä sanoin: “Älä rakenna sitä sensaatioiden varaan.” Minä sanoin. . .

288 Nyt hänellä on, hän kastaa Iankaikkiseen Elämään, tiedättehän: “Joka kerta kun te kastatte, teistä tulee jälleen nuori nainen tai mies. Nyt se tulee. . . Sinä et (koskaan) kuole.” Niinpä, se, se, hän on jo nyt tuon oksan päässä; ja ne “vitamiinipillerit Kuolleesta Merestä.” Näettekö? Mutta juuri tällaista se on, veli, hän aloitti noiden pienten sensaatioiden kanssa.

289 Ja te miehet täällä, joilla on nämä seurakunnat, kun te sallitte jonkin sellaisen tulla kaupunkiin, ja te tiedätte, että Saatana on älykäs, ja hän—hän tulee sisään tuollaisten asioiden kautta. Hän touhuaa siinä. Ja hän—hän saa ihmiset kiedotuksi, ja hän aiheuttaa sekaannusta seurakunnassa, ja muuta. Mutta niin ei ole.

290 No niin, tässä. Riippumatta siitä, kuinka oikeassa te olette, on yksi asia, jossa me epäonnistumme ja joka meiltä puuttuu, veljeni. Minä lopetan nyt, sanomalla tämän. Riippumatta siitä, kuinka oikeassa minä olen, ja kuinka raamatullinen minä olen, ja kuinka paljon minä tiedän Jumalan Raamatusta; jos minulla ei ole tuota Jumalan Henkeä, Jumalan rakkauden Henkeä sydämessäni koko ihmissukua ja kaikkia kohtaan, silloin minä olen väärässä alusta lähtien.

291 Nyt, Paavali sanoi, 1. Korinttolaiskirje 13: “Vaikka minulla olisi tieto, näetehän, ja minä ymmärtäisin kaikki Jumalan salaisuudet, näetehän; kaikki se, asema; mutta minulla ei olisi rakkautta, minä en ole mitään. Ja vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä,” ne ovat ne, joita te puhutte Jumalalle, ja aina ne, jotka voidaan selittää. “Vaikka minä puhuisin kielillä, aidoilla ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi lähimmäisenrakkautta, rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi.” Niinpä jos minä tunnen kaikki Jumalan salaisuudet, ja voin paljastaa ne ja—ja saan ne kaikki sopimaan yhteen, mutta minulla ei ole rakkautta, mitä hyötyä siitä on? Ja kun minä. . .

292 Jeesus sanoi: “Tästä kaikki tietävät, että te olette Minun opetuslapsiani, kun teillä on. . .” kun Assembliesilla on rakkaus Ykseysläisiä kohtaan, ja Ykseysläisillä on rakkaus Assemblilaisia kohtaan: “kun teillä on rakkaus, toinen toistanne kohtaan,” olitte sitten oikeassa tai väärässä. Ja niin kauan kuin teidän tavoitteenne on väärä, vaikuttimenne on väärä, pikemminkin, silloin te olette alunpitäen väärässä. Eikö näin ole? [Seurakunta sanoo: “Amen.”—Toim.] Katsokaahan: “Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, minä en ole vielä mitään.” Sillä, Jumala on rakkaus. Me tiedämme sen.

293 Ja minä uskon kielillä puhumiseen. No niin, joku sanoi: “Veli Branham ei usko ensimmäiseen todisteeseen.” Haluaisin nyt selvittää sen teidän kanssanne. Ymmärrättekö? Haluaisin kertoa teille.

²⁹⁴ Minä uskon, että kun ihminen vastaanottaa Kristuksen, hän vastaanottaa osan Pyhästä Hengestä. Koska, Jeesus sanoi, Matteuksen 12. luvussa, 5. luku ja kaksikymmentä- . . . 24. jae, Hän sanoi. Ei, uskon, että se on Johannes 5:24. Hän sanoi: “Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on Iankaikkinen Elämä.” No niin, on vain yksi muoto Iankaikkista Elämää. “Eikä hän joudu tuomittavaksi; vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.”

²⁹⁵ Sitten, minä uskon, ettei kukaan voi kutsua itseään; Jumalan täytyy kutsua hänet. Ja jos Jumala on todella kutsunut hänet. . . Ja on paljon ihmisiä, me tiedämme sen, veljet, jotka ovat kiihtyneitä ja ajattelevat, että Jumala on kutsunut hänet, mutta heidän elämänsä pian. . . näette, te näette sen pian. Mutta jos Jumala kutsuu teidät, no niin, te olette, silloin te tulette olemaan siellä, ja te pysytte siellä, näettehän, te tiedätte. Ja sitten jos. . . No niin, se ei ole baptistien oppi. Te tiedätte sen, näettehän.

²⁹⁶ Mutta, koska minä en usko käden puristukseen ja Iankaikkisen varmuuden omaamiseen sen perusteella, ja kaikkiin sellaisiin asioihin. Minä—minä en usko siihen, en lainkaan. Jos he tahtovat uskoa sen, no, kyllä se sopii. Minä sanon silti, että he ovat minun veljiäni.

²⁹⁷ Tänä aamuna, jos minä pyytäisin palan piirakkaa, (kun on jo melkein päivällisen aika), minä saatan pitää kirsikasta, ja te saattaisitte ottaa omenapiirakkaa, mutta me molemmat syömmekin piirakkaa. Näettekö? Niinpä sillä ei ole mitään. . . niin kauan kuin me syömmekin piirakkaa.

²⁹⁸ Sillä tavalla me uskomme. Jos te haluatte olla Ykseysläisiä, olkaa sitä; jos te haluatte olla Assemblies of Godilaisia, olkaa Assemblies of Godilaisia. Mitä hyvänsä haluattekin olla, baptisti, presbyteeri, olkaa siinä kristittyjä. Näettekö?

²⁹⁹ Ja—ja tutkikaa asia omasta puolestanne, mutta älkää häliskö toistenne kanssa. Koska nämä pienet asiat, ne kaikki liittyvät yhteen. Se on totta. Ne kaikki sopivat yhteen ja tulevat tuohon yhteen paikkaan.

³⁰⁰ Ja—ja riippumatta siitä, mitä me teemme, kuinka monia ihmeitä me voimme tehdä, kuinka monia vuoria me voimme siirtää, tai mitä se onkin; ennen kuin me tulemme sille paikalle, että me rakastamme, emme luulottele, vaan rakastamme toisiamme. Kun me rakastamme jokaista veljeä, riippumatta siitä, mihin seurakuntaan hän kuuluu, me rakastamme häntä; emmekä vain teeskentele sitä, koska tiedämme sen olevan uskonnollisen ajatuksen, se on: “Meidän oletetaan tekevän niin.” Vaan, koska me teemme sen, me rakastamme toisiamme; silloin, pitkämielisyydellä, kärsien toinen toistamme.

³⁰¹ Ja uskoisin, Kolossalaisten 3:ssa, suunnilleen 9:nessä, jossakin siellä. . . Saatan, minä—minä en. . . Saatan olla

väärässä tuon Kirjoituksen suhteen, mutta Se sanoi tämän. Kristityiksi tultuamme, meidän ei tulisi kadehtia. Näettekö? Meillä ei voi olla uskoa, kun me yritämme pitää arvossa toisiamme ja antaa kunniaa toinen toisillemme. Katsokaahan, me emme voi tehdä sitä; meillä ei voi olla uskoa. Meidän täytyy kunnioittaa Jumalaa, näettehän, kunnioittaa Häntä. Veljiini uskominen, varmasti, on rakkautta; mutta kunnioittaminen ja arvonto kuuluu Jumalalle! Mitä tulee. . . Mutta meillä täytyy olla uskoa ja luottamusta toisiimme. “Älkääkä valehdelko toisillenne.” Näettekö? “Älkää valehdelko toisillenne.” Jos minä sanon teille tänä aamuna: “Minä rakastan teitä,” minun täytyy tarkoittaa sitä. Jos se ei ole sitä, minä olen tekopyhä. Se on juuri niin.

³⁰² No niin, veljet, tämän linjan mukaisesti. . . Nyt, veli Tommy, toivon, etten ole pitänyt teitä täällä liian pitkään. Minä. . . Tommy veljellä on jotakin sanottavaa hetken kuluttua. Mutta voisin sanoa tämän, kun minä tulen teidän keskellenne. . .

³⁰³ Minä uskon tämän. Minä uskon, että Jumala, meidän Isämme, varjosi neitsyen nimeltä Maria, ja loi häneen Verisolun, josta syntyi Jeesus Kristus, joka oli Jumalan Poika, maja, jossa Jumala verhoutuneena, lihassa, ilmaisi Itsensä meidän keskellämme. “Jumala oli Kristuksessa, sovittaen maailman Itsensä kanssa.” Minä uskon, että tuo Verisolu murrettiin Golgatalla, meidän syntiemme anteeksiantamiseksi. Ja Henki lähti Hänestä ja tuli takaisin Seurakunnan päälle, koska Kristus, Pyhä Henki; Kristus, tuo Logos, oli nyt meissä, Pyhä Henki, kasteen kautta. Tehden meidät. . . Kristus jakoi Itsensä, antaen Elämänsä kullekin meistä, että me, ryhmänä ihmisiä, voisimme olla Jumalan Seurakunta. Ja jokin aika sitten. . .

³⁰⁴ Minä olin ratsastaja. Te tiedätte sen. Isäni oli ratsastaja, hyvä sellainen. Minä olin ratsastaja. Me paimensimme. . . Arapaho Valleyssa, tai tarkoitan Troublesome Riverillä, Arapaho Rangella. Hereford-yhdistys laiduntaa karjaa tuossa laaksossa. Ja tuossa laaksossa, karjankasvattajat, heillä—heillä on niin paljon heinää, että he voivat kasvattaa karjaa. Ja kun tila voi tuottaa niin paljon kuin tonnin heinää, te voitte ajaa lehmän laitumelle aina Estes Parkin toiselle puolelle, ja te voitte ajaa lehmän noille lai-. . . Minun suuret metsästysalueeni, ne ovat siellä ylhäällä. Ja olen ollut siellä töissä karjatilalla vuoden. Minä käyn yhä siellä, keväisin ja syksyisin, kun olen vapaalla ja voin, ja ratsastan kokoamassa karjaa, vain saadakseni olla siellä, koska minä rakastan ratsastamista. Ja kaikkialla siellä pitkin tuota ti—. . . tuota laaksoa, siellä on joukko karjankasvattajia, joilla on oikeus mennä sinne ja laiduntaa karjaansa. Ja kevätaikaan, monta kertaa, minä olen auttanut heitä kokoamaan karjansa ja ajamaan ne sinne.

³⁰⁵ Ja siellä on ajoaita, etteivät ne voi kulkeutua takaisin yksityiselle maalle kulkiessaan laidunmaata pitkin. Kunnes . . . Ja vartija seisoo siellä ja laskee karjan, kun hän menee sisään, kun ne menevät sisälle. Ja minä olen istunut siellä, monena päivänä, tunti toisensa jälkeen; katsellen herra Grimesin karjan kulkua siitä lävitse, hänellä oli Diamond Bar; ja meillä oli Turkey Track; ja seuraavana tuonnempana oli Tripod; ja Jeffreyn, ja niin edelleen. Sitten kun nostin jalkani, niin kuin teistä monet tietävät, satulannupin yli, ja istuin siellä katselemassa tuota vartijaa, kun hän seiso siellä laskien tuota karjaa.

³⁰⁶ Minä huomasin yhden asian. Hän ei kiinnittänyt paljoakaan huomiota tuohon polttomerkkiin, joka siinä oli. Mutta oli yksi asia, jota hän todella piti silmällä, se oli tuo veren merkki. Sen täytyi olla puhdasverinen Hereford, tai se ei voinut mennä tuon aidan toiselle puolelle, mutta polttomerkillä ei ollut paljon väliä.

³⁰⁷ Ja minä uskon, että samoin tulee olemaan Tuomiolla. Hän ei katso teidän polttomerkkiänne, vaan Hän katsoo Veren merkkiä.

³⁰⁸ Minä olen tehnyt virheeni, veljet, ja olen tehnyt niin monia asioita, jotka ovat väärin. Ja jos milloinkaan matkan varrella olen tuonut esiin, tai te olette kuulleet minun tehneen huomautuksia tai sanoneen jotakin, mikä jollakin tavalla on loukannut, tai jos olen sanonut jotakin tänä aamuna, mikä on loukannut, niin pyydän sinua, kristittynä veljenä, sisarena, anna minulle anteeksi. Tarkoitukseni ei ole tehdä sitä. Olen vain avannut teille sydämeni, niin että voisimme tietää.

³⁰⁹ Jos pitää kastaa joku, tehkää te veljet se itse, näettehän. Se on, minä—minä en tee sitä. Jos minun täytyisi, tällä tavalla minä kastan, juuri sillä tavalla. Ja kummatkin teistä voivat hyväksyä sen, näettehän. Niinpä te voitte hyväksyä tuon henkilön, heidät on kastettu Isän, Pojan, ja Pyhän Hengen Nimessä, ja heidät on kastettu Herran Jeesusken Kristuksen Nimessä, myös. Niinpä jos minä joskus kastan jonkun . . . mutta minä en ole vielä tehnyt sitä. Minä kastan vain omassa seurakunnassani, ja vain niitä ihmisiä siellä. Ja tällä tavalla ihmiset minun seurakunnassani on kastettu. Ja jos te katsotte sen alkua, niin se on vanha Missionary rituaali, vanha Missionary Baptistien rituaali. Ja nyt jos . . . Siinä se on.

³¹⁰ Minä uskon Jumalalliseen parantamiseen. Minä uskon Pyhän Hengen kasteeseen. Minä uskon Pyhän Hengen puhuvan kielillä. Minä uskon jokaiseen lahjaan, jonka Jumala antoi Seurakunnalleen. Minä olen niiden puolesta, sataprosenttisesti. Mutta minä uskon . . .

³¹¹ Minä en kannata kaikkea tätä super-hyper parantamista, jota meillä on tänään kaikkialla. Haluaisin tässä tehdä erään huomautuksen. Jokin aika sitten oli eräs veli . . . Eikä se ollut

rakas veljeni Tommy Hicks, jota minä arvostan todellisena Kristuksen palvelijana. Se oli eräs toinen mies toisessa maassa, ja tuossa maassa oli. . . Hän sanoi vain, kaiken aikaa: "Jumala on super-hyper parantaja! Super-hyper parantaja," tiedättehän, sillä tavalla.

³¹² Ja minä sain kirjeen sen jälkeen, kun tuo mies oli. . . siitä luterilaisesta kirkosta. Ja sihteerini täällä tietää, että meillä on se arkistossa. Minä en mainitse tuon miehen nimeä, sillä se ei olisi kristillistä. Vaikkakin, olen eri mieltä tuon miehen ajatuksista, mutta ei siinä mitään. Minä rakastan häntä. Hän on minun veljeni.

³¹³ Mutta se on vain tullut siihen pisteeseen, että heillä on pakko olla jonkinlainen sensaatio, tai heidän täytyy kyhätä se kokoon, tai jotakin muuta sellaista, näettehän. Ja se, se ei ole hyväksi, näettehän. Veli. . . "Ruumiillisesta harjoituksesta on hyvin vähän hyötyä."

³¹⁴ Ja niinpä tämä luterilainen pappi kirjoitti tälle saarnaajalle kirjeen. Ja hän sanoi: "Te amerikkalaiset evankelistat, jotka tulette tänne," hän sanoi: "kaiken super-hyper parantamisenne kanssa kaikille!"

³¹⁵ Ja nyt tämä kuulostaa pieneltä kohteliaisuudelta minulle itselleni, mutta Jumala tietää, etten tarkoita sitä sillä tavalla. "Mutta," hän sanoi, "kun pieni Deborah Stadskev kuoli, tuo vauva, ja tuo äiti oli seissyt tuona päivänä siellä India-. . . Kaliforniassa, missä tuo vauva oli kuollut, ja oli kylmänä. Ja hän oli nähnyt. . . tuo vauva laskettiin veli Branhamin käsivarsille, ja kuinka hän seiso siellä ja rukoili sen puolesta. Ja vauva alkoi kirkua ja potkia; ja hän ojensi sen takaisin äidille."

³¹⁶ Hän tiesi myös tuosta Meksikon tapauksesta. Jonka, me voimme perustaa tämän Täyden Evankeliumin Liikemiesten lausuntoon. Teillä täytyy olla jokin lausunto lääkäriltä. Kun tuo pieni meksikolainen vauva oli kuollut tuona aamuna, kello yhdeksältä, ja tämä tapahtui kello yksitoista tuona iltana. Lääkäri kirjoitti siitä lausunnon. Veli Espinoza, jonka monet teistä Assemblies of Godin veljistä tunnette, hän sai tuon lausunnon tältä lääkäriltä siitä, että poika kuoli.

³¹⁷ Ja minä näin näyn tuon kansanjoukon yläpuolella; kun kaksikymmentätuhatta katolista ihmistä tuli Kristuksen tykö, Mexico Cityssä. Minä sanoin: "Älkää vain tehkö sitä. Minä en tiedä, tuo vauva. . . näin juuri täällä näyn."

³¹⁸ Ja Billy oli siellä, yrittäen kolmenkymmenen tai neljäkymmenen järjestysmiehen kanssa, eivätkä he voineet pitää tuota pientä naista poissa rukousjonosta, tuon vauvan kanssa. Hän juoksi heidän jalkojensa välistä, ja kaikkea. Niinpä, lopulta, lähetin Jack Mooren sinne. Minä sanoin: "Mene, rukoile sen puolesta."

319 Minä katsoin tänne, ja näin pienen meksikolaisen vauvan hymyilevän. Minä sanoin: “Odottakaa hetki. Tuokaa se tänne.” Näettekö? Ja kun laskin käteni tuon huovan päälle. . . Oli satanut kaatamalla, koko päivän. Ja he olivat seisseet siellä aikaisesta aamusta alkaen, ja silloin oli noin kello yksitoista illalla. Ja minä laskin käteni tuon pienen vauvan päälle. Se alkoi potkia ja kirkua. Ja he alkoivat huutaa.

320 Niinpä he sitten veivät sen sinne ja saivat tuon lausunnon. He menivät lääkärin luo, ja tuo lääkäri sanoi: “Minä julistin tuon vauvan kuolleeksi, tänä aamuna kello yhdeksältä. Se kuoli keuhkokuumeeseen.” Näettekö? Ja niinpä nuo asiat ovat—ovat—ovat tosia. Niistä on lausunnot. Niin täytyy olla.

321 Meidän tulisi aina olla rehellisiä ja totuudenmukaisia kaikessa. Älkää tehkö siitä mitään. . . Antakaa sen vain olla, mitä se on. Antakaa sen. . . Jumala ei tarvitse mitään apua missään. Näettehän, Hän—Hän—Hän on Jumala.

322 Joten näin hän sitten sanoi: “Mutta kun tämä äiti soitti veli Branhamille Amerikkaan, itkien hänelle puhelimesta: ‘Tule ja herätä minun pieni vauvani!’ Ja Yhdysvaltain Hallitus. . .”

323 Hänen miehensä on kappalaisena armeijassa. Ja te kaikki tunnette Juliuksen, monet teistä; hän kirjoitti kirjani: *Profeetta vieraillee Afrikassa*.

324 Ja tuo pieni norjalainen äiti raukka, huutaen, koko äänensä voimalla, sanoi: “Veli Branham, minä seisoin siellä, kun tuo vauva tuli takaisin elämään!” Hän sanoi: “Me uskomme, että sinä olet Kristuksen palvelija.” Hän sanoi: “Tule, laske kätesi vauvani päälle, ja se palaa elämään.” Se oli kuollut juuri hetkeä tai kahta aikaisemmin keuhkokuumeeseen; se oli ollut sairaana noin neljä tai viisi tuntia.

325 Ja nämä miehet olivat olleet siellä, huutaen ja kirkuen, ja hyppien edestakaisin, sanoen: “Jumala herättää sen! Jumala herättää sen!” Ja he sanoivat. . .

326 Sillä hetkellä, American Air- . . . tai, ei American Airlines. Yhdysvaltain armeijan suihkukone oli valmiina viemään minut sinne, ja takaisin, samana päivänä. Näettekö?

327 Ja minä sanoin: “Ennen kuin tulen, sallikaa minun etsiä Herran tahto.” Niinpä minä rukoilin, kaksi päivää. Ja tuo lääkäri oli niin ystävällinen, että antoi tuon vauvan maata siellä.

328 Sitten, eräänä aamuna, minä nousin ylös kävelläkseni keittiöön. Katsoin; seisossani siellä, siinä oli Valo, suunnilleen tämän valon kokoinen tuolla, kiertäen ympäriinsä, sanoen: “Älä koske siihen. Älä nuhtele sitä. Se on Herran käsi.”

329 Juoksin suoraan takaisin, ja soitin sinne ja sanoin: “Minä—minä en voi tulla.”

³³⁰ Ja tämä luterilainen pappi sanoi: “Miksi te ette odota kunnes saatte selvän päätöksen Jumalalta, niin kuin veli Branham teki, ja silloin te tiedätte, mistä te puhutte!”

³³¹ No niin, siinä se on, veljet, jospa me emme vain hyppäisi johtopäätöksiin; vaan odottaisimme, kunnes saisimme kirkkaan, selvän ratkaisun Jumalalta.

³³² Ja kaikki tämä täällä, parantaen syntisiä, jotka eivät tiedä mitään Jumalasta. Minä uskon, että Jumalallinen parantaminen perustuu sille periaatteelle, että teidän pitäisi tulla Jumalan tykö, ensiksi, ja antaa sydämenne Hänelle, ja pestä elämänne Jeesuksen Kristuksen Veressä, ja sitten Jumala alkaa työnsä teissä ja parantaa teidät. Aivan niin kuin tämä veli sanoi, tuosta pienestä naisesta, jonka puolesta hän oli rukoillut siellä, Jumalan pyhä, näettehän.

³³³ Elämässäni, minä olen tehnyt monia virheitä. Olen tehnyt monia asioita, jotka ovat väärin. Luultavasti, jos elän vielä pidempään, minä teen monta virhettä lisää. Ehkä jotkut niistä ovat kompastuskivinä teidän tiellenne. Toivon, että te antaisitte minulle anteeksi.

³³⁴ Luin Aabrahamista, niistä pettymyksistä, joita hänellä oli. Kuinka hän, voi, asioista, joita hän teki; hän epäili Jumalaa; ja hän valehteli vaimonsa suhteen; ja kaikkea. Mutta kun Jumalallinen selostus hänestä kirjoitettiin Roomalaiskirje 4:ssä, siinä ei lainkaan mainita hänen epäonnistumisiaan, vaan sanottiin: “Aabraham ei koskaan horjunut” epäuskossa... Jumalaa kohtaan, “vaan oli vahva.” Kaikki hänen virheensä oli täysin unohdettu, kun tuo Jumalallinen selostus hänen elämästään kirjoitettiin. Hänen epäonnistumisiaan ei edes mainittu. Hänen virheitään ei mainittu.

³³⁵ Ja, veljet, minä toivon, että kun selostus minusta luetaan tuona Päivänä, että Hän pyyhkii ne pois minunkin kohdaltani, eikä edes ajattele niitä. Toivon, että tekin teette niin. Jumala siunatkoon teitä.

³³⁶ [Veli Tommy Hicks kommentoi, sitten rukoillen. Seurakunta ylistää Herraa, laulaen sitten *Minä rakastan Häntä*. Veljet syleilevät toisiaan, ja sisaret syleilevät toisiaan. Kahdeksan minuutin kuluttua, veli Branham palasi mikrofoniin ääreen—Toim.]

³³⁷ Jos minä voisin nähdä tämän tapahtuvan kaikkialla maailmassa, minä sanoisin: “Herra, anna palvelijasi mennä rauhaan!”

Jumaluus selitettynä, Vsk. 1 Nro. 2
(*The Godhead Explained*, Vol. 2 No. 24R)

Tämä veli William Marrion Branhamin Sanoma, jonka hän alunperin saarnasi englanniksi tiistaiaamuna aamiaisella, 25 huhtikuuta 1961, Holiday Inn'ssa, Chicago, Illinois, U.S.A., on otettu ääninauhalta ja painettu lyhentämättömänä englannin kielellä. Tämän suomenkielisen käännöksen on vuonna 1999 julkaissut Voice Of God Recordings.

Tätä kirjasta, jonka julkaiseminen on ollut mahdollista uskovien vapaaehtoisten lahjoitusten avulla, jaetaan ilmaiseksi.

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana, U.S.A. 47131

Suomen toimisto:
VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org